1950
1975

ПРОПАМ'ЯТНА КНИГА

З НАГОДИ СРІБНОГО ЮВІЛЕЮ

храму

УСПЕННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ

В МОНТРЕАЛІ

1950 — 1975

JUBILEE BOOK

Commemorating the 25th Anniversary

of the

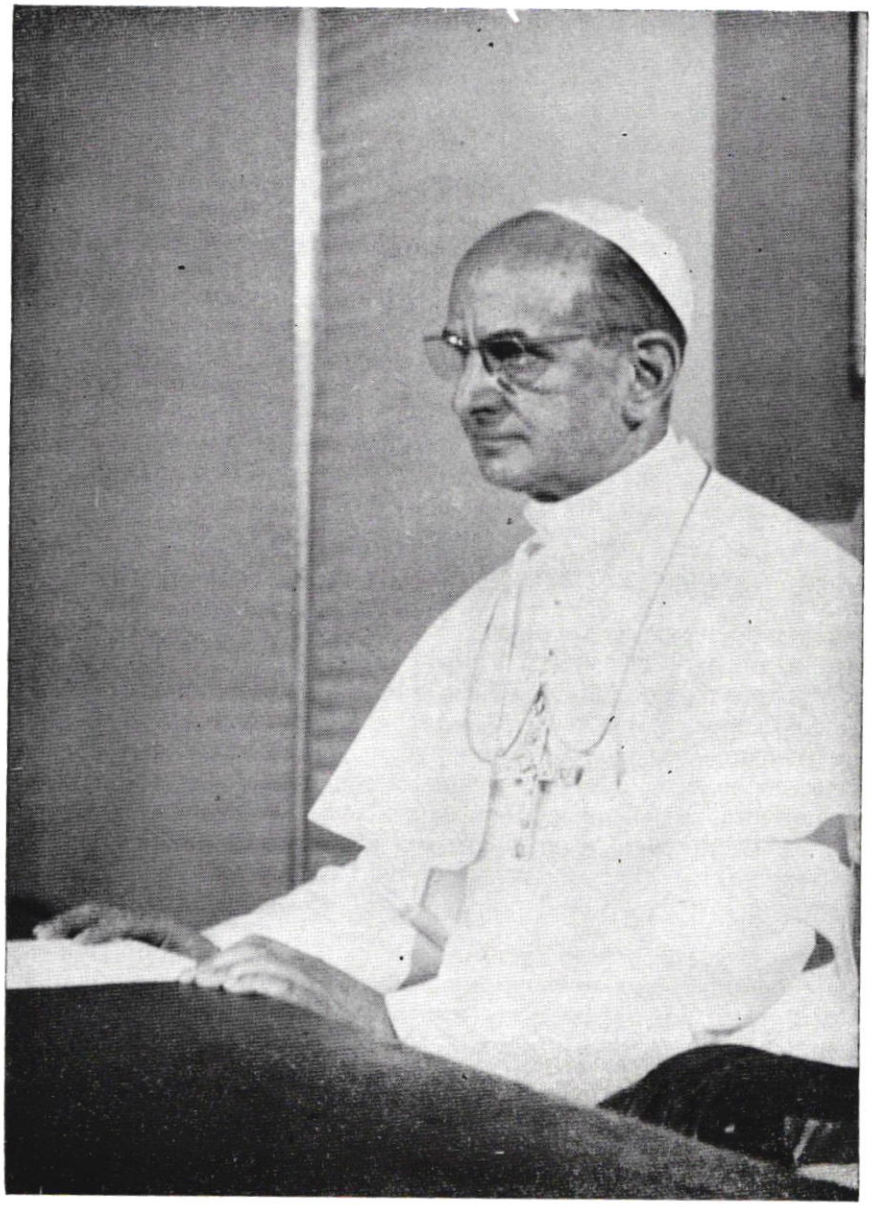
Assumption of the Blessed Virgin Mary

Ukrainian Catholic Church

in Montreal

Мистецьке оформлення обкладинки — п. Шкляр

Printed by Basilian Press, 286 Lisgar St. — Toronto, Ontario M6J 3G9

СВЯТІШИЙ ОТЕЦЬ ПАПА ПАВЛО VI

APOSTOLIC EXARCHATE OF EASTERN CANADA

ЄПИСКОПСЬКА КАНЦЕЛЯРІЯ

Торонто

Ч. 95-50.

ДЕКРЕТ

о канонічному ерегуванні української католицької парохії Внебовзяття Пречистої Діви Марії на Розмонті, в Монтреалі, Провінції Квебек.

Ми, Ізидор Борецький, єпископ з Аматосу і Український Екзарх Східньої Канади, в злуці із Римом.

Всім, кому потрібно, Ми подаємо до відома та узнаємо та канонічно ерегуємо парохію в Дієцезії Українського Католицького Екзархату Східньої Канади під назвою:

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ПАРОХІЯ ВНЕБОВЗЯТТЯ БОЖОЇ МАТЕРІ НА РОЗЕМОНТІ У МІСТІ МОНТРЕАЛІ, ПРОВІНЦІЇ КВЕБЕК.

Як вище згадано, треба це так розуміти, що українська католицька парохія Внебовзяття Пречистої Діви Марії на Розмонті, в місті Монтреалі, провінції Квебек, належить до Українського Католицького Екзархату Східньої Канади і є всеціло під управою та юрисдикцією нашою та наших правних наступників та безпосередньо під управою священика, або священиків нами, або нашими наступниками назначених, та що ті священики мають право управляти в дисципліні церкви, а спеціяльно в адмініструванні Святих Тайн, в голошенні слова Божого, та інших духовних чинностей для вірних, що є конечні для парохії.

Всі посілості іменно землі, будинки, умеблювання церкви та інших будинків (виключаючи особисте майно священиків) мають бути набувані, удержувані та контрольовані в імені Українського Католицького Екзархату Східньої Канади.

Всі парохіяни тієї парохії мають давати респект та послух даним священикам та їм допомагати, а передусім в удержуванні парохіяльних будинків після приписаних метод.

Цей декрет має бути прочитаний і оголошений підчас Служби Божої в першу неділю по його одержанні.

Дано в місті Торонто, конти Йорк, Провінції Онтеріо,
24-го листопада 1950 року.

Підписано власною рукою та дано нашу печать

† ІЗИДОР БОРЕЦЬКИЙ,

Єпископ із Амату та Укр. Католицький Екзарх Східньої Канади

Йосиф

Божим Провидінням

ПАТРІЯРХ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

КАРДИНАЛ СВ. АПОСТ. ПРЕСТОЛУ БЛАГОСЛОВЕННЯМ

Смиренний Київсько-Галицький Митрополит і пр

МИР У ГОСПОДІ І АРХИЄРЕЙСЬКЕ БЛАГОСЛОВЕННЯ

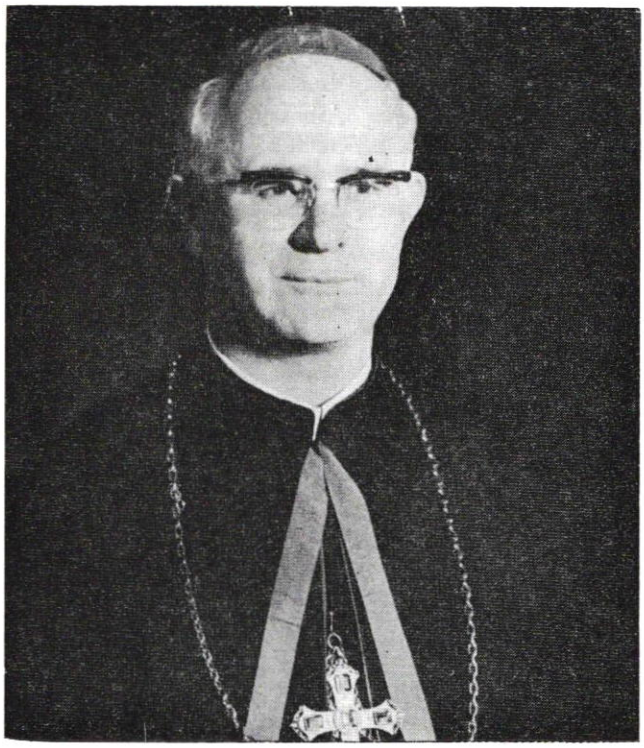
1975
СВЯТИЙ
ЮВІЛЕЙНИЙ РІК

9 -16 ЛИПНЯ 1975
УКРАЇНСЬКИЙ
ТИЖДЕНЬ
У РИМІ

Парохія Успення Божої Матері
в Монтреалі -Розмонт.

Прийміть мою подяку за Ваші святі молитви, побажання
і щиру поміч.

+ Йосиф

ВІННІПЕҐСЬКА АРХИЄПАРХІЯ

Вінніпеґ, Манітоба, дня 26 серпня 1975

Всечесніший о. Протопресвітер
Іван Гаврилюк, Парох
Парохія Успення Божої Матері,
6185 — 10 Авеню,
Монтреаль 408.

Всечесніший і Дорогий Отче Парох,

З великою радістю ми довідуємося, що Ваша парохія Успення Божої Матері в Монтреалі відзначує 25-річчя свого існування й своєї праці.

З цієї нагоди щиро ґратулюю всім піонерам Вашої парохії, що не жалували ані свого часу, ані свого труду для її зорганізування, всім Отцям духовним, які обслуговували її вірних, і Вам, Всечесний Отче Парох, за Вашу жертвенну працю для її закріплення й розвитку.

Здається, що 25 років це не дуже великий період часу, але за цей час при парохії виросло нове покоління людей, які, завдяки своєму релігійному й національному вихованню під проводом Церкви, змогли зайняти своє належне місце в канадському суспільному житті та своїм добрим прикладом помогти Українській Католицькій Церкві й українській спільноті в цій країні.

Ми щиро вітаємо Вас, Отче Парох, Ваш Церковний Заряд, всі організації і парохіян Вашої парохії з її Срібним Ювілеєм і просимо Всевишнього далі щедро благословити всі її шляхетні змагання.

Враз із запевненням своїх молитов, остаюсь все відданий Вам у Христі Господі,

† МАКСИМ,
Митрополит

ТОРОНТОНСЬКА ЄПАРХІЯ

30 вересня 1975

Всесв. о. Протопресвітер
Іван Гаврилюк,
Монтреал.

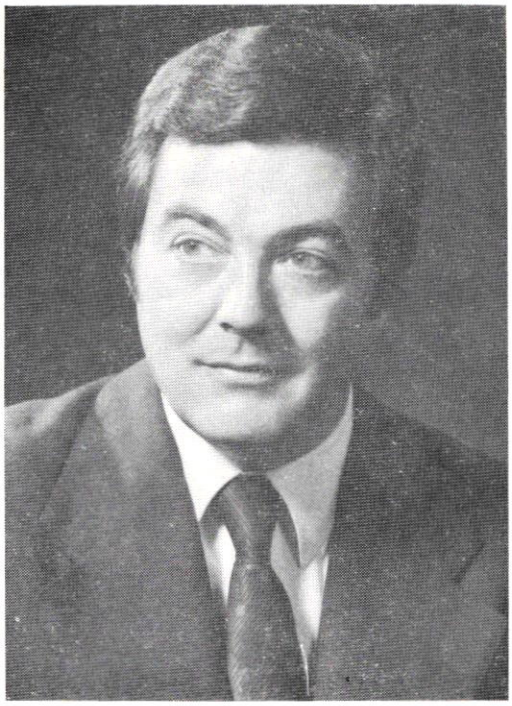
Всесвітліший і Дорогий Отче Протопресвітер,

З приводу радісного празника святкування 25-річчя заснування Парохії Успення Матері Божої в Монтреалі, засилаю отцям душпастирям, членам церковних комітетів і товариств та всім вірним-членам цієї парохії мої найсердечніші побажання і Архиєрейське Благословення. Невтомна і віддана праця перших отців і піонерів цієї парохії, Ваші молитви, жертви і праця завершилися будовою величного храму в честь Успення Богоматері і розбудовою нашого церковного і громадського життя в самій парохії і в місті Монтреал.

Осяги цих двадцять-п'яти років є запорукою для нас не лише дальшого людського розвитку парохіяльного життя, але й особливої Божої помочі і ласки та опіки нашої Небесної Неньки. Ваші очі повинні бути звернені на майбутнє Ваших родин, Вашої церковної громади і цілої нашої Церкви. Новітні течії нашого життя вказують на конечність присвятити особливу увагу потребам і питання доростаючих і майбутніх поколінь, не лише розбудовою молодіжних центрів, а першзавсе їх духовости і плекання внутрішньої ідентичности. Для цього потрібні різні засоби, а зокрема молитви, жертви і виховної праці. Нехай Преласкава Богоматір завжди тримає Вас під опікою Свого покрову.

в Христі відданий,

† ІЗИДОР,
Єпископ

GOUVERNEMENT DU QUÉBEC
MINISTÈRE DE L'IMMIGRATION
LE MINISTRE

Montréal, le 27 octobre 1975

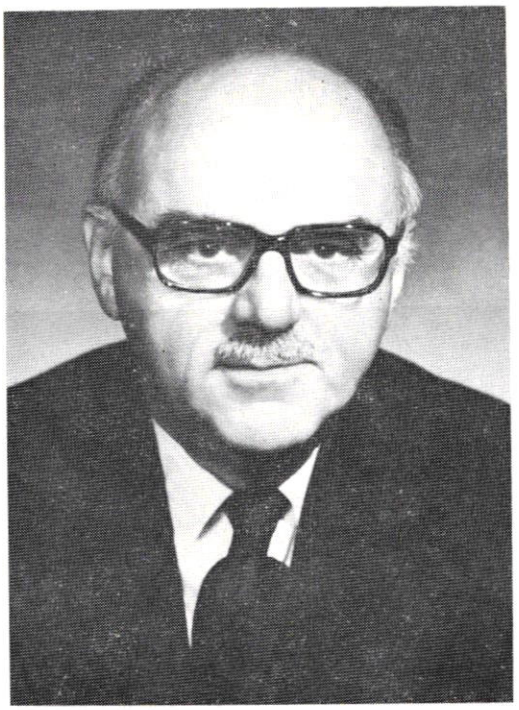
C'est avec un vif plaisir que je saisis l'occasion de ce 25ième anniverssaire de fondation de la Paroisse de l'Assomption de la Vierge Marie pour dire à mes concitoyens et amis d'origine ukrainienne combien nous apprécions leur présence au Québec.

Je veux témoigner de l'estime que nous vous portons et souligner votre précieuse contribution au progrès et au développement économique, social et culturel du Québec.

Outre votre riche héritage culturel, vous avez apporté toute une gamme de talents et de qualités qui ne pouvaient être que bénéfiques pour la société québécoise.

Je veux, en terminant, féliciter et remercier Mgr. Ivan Hawryluk, Doyen du Vicariat ukrainien du Québec, ainsi que tous ceux qui ont oeuvré dans cette paroisse au cours de ces vingt-cinq années, du travail accompli pour le resserrement des liens entre la communauté ukrainienne et le reste de la communauté québécoise.

Jean Bienvenue

VILLE DE MONTRÉAL
CABINET DU MAIRE

Il est facile de fonder. Il est facile de lancer une idée, un projet. Il est difficile de maintenir, de développer, de prolonger une oeuvre.

Il convient donc que je félicite les fondateurs de la paroisse catholique ukrainienne de l'Assomption de la Vierge Marie de leur pensée un peu visionnaire d'il y a 25 ans, et leurs successeurs de la ténacité à prouver la viabilité de la fondation.

Déjà il y a 25 ans, une telle entreprise constituait un défi. Il a été relevé magnifiquement. Aujourd'hui, ce ne serait peut-être pas possible. Le nouveau défi est de durer. Je suis persuadé que la paroisse durera.

J'ai le bonheur de connaître personnellement un bon nombre de citoyens de la communauté ukrainienne. Ils sont d'une race de qualité: eux-mêmes et leurs descendants assureront toujours le progrès et la justification de la paroisse qui fête maintenant son vingt-cinquième anniversaire.

Que mes voeux les plus chaleureux rejoignent tous les paroissiens et les autorités religieuses paroissiales et épiscopales. Cet anniversaire est vraiment leur fête et je m'en réjouis avec eux.

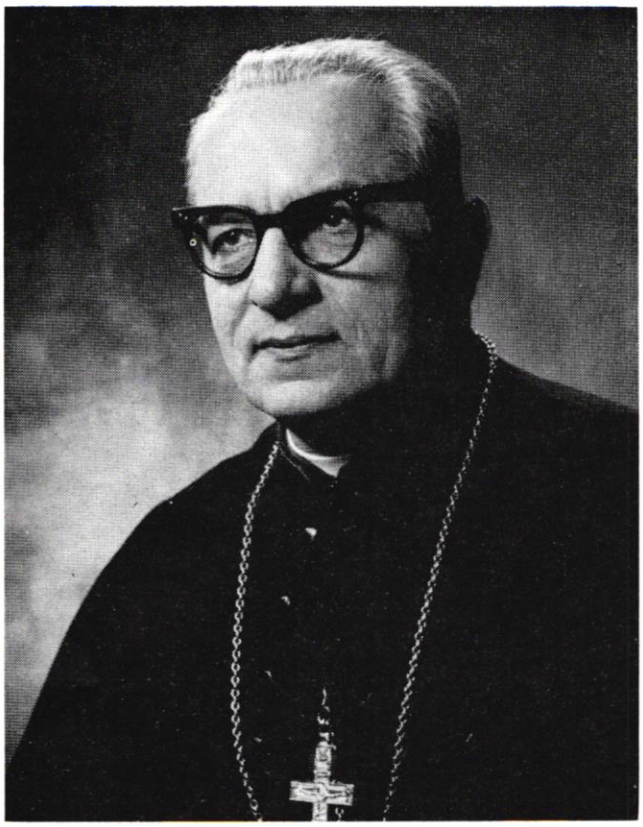
Le maire de Montréal

Le 28 octobre 1975.

Jean Drapeau

МОЇМ ПОПЕРЕДНИКАМ У ПЕРШЕ 25-ЛІТТЯ ПАРОХІЇ

"І хто садить і хто поливає — є одно. Але кожний отримає власну нагороду, згідно зі своїм трудом. Ми бо співробітники Божі, — ви Божа нива, Божа будівля". (Кор. І, 3-5)

о. Протопресвітер Іван Гаврилюк

У перше 25-ліття існування нашої парохії перед "співробітниками Божими", що організували, будували, зі завзяттям працювали та з любов'ю плекали свіжу будівлю Божу, Українську Католицьку Церкву Успення Божої Матері на Розмонті в Монтреалі, приходиться нам тільки з признанням голову склонити. Вони ж бо справді будівничі Божої будівлі, ті Отці душпастирі, що для великої справи Божої розбудували парохію і святиню на службу народові, для запевнення кращої майбутності громади, що хоче з Богом у своїй власній хаті жити і по своєму Його прославляти. Для тієї справи вони віддали свою працю, своє здоровля, свою жертву та красні літа продуктивного душпастирського життя. Деякі з них, набувши практики й знання, понесли його зі собою на інші призначені їм до праці душпастирські місця. Деякі з бігом літ знеможені у праці з Благословенням Божим глядять на овочі свого душпастирства у нашій парохії; а дехто з них в невтомних трудах задивлений в ідею своїх благородних бажань для справи Божої і спасіння довірених йому душ, віддав для них навіть своє неоцінене священиче життя. Про них вже з певністю можемо сказати в цей наш світлий Ювілейний день, що вони справді "Співробітники Божі, що отримали власну нагороду згідно зі своїм трудом". (Кор. І.).

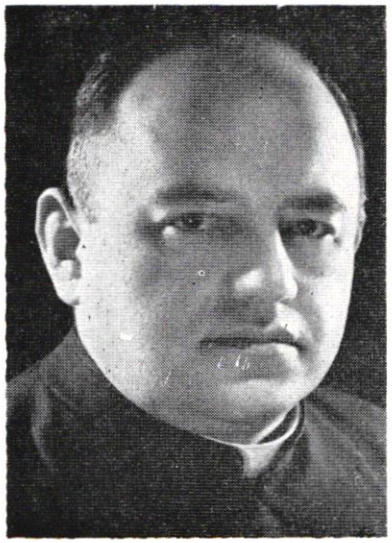
З вдячністю із світлою згадкою про них, ми празнуємо сьогодні на лаврах, які вони здобули, виплекали, розбудували й загосподарили та залишили нам для дальшого догляду й збереження. Для них присвячуємо цю нашу скромну згадку з вдячности за пам'ятку, якою ми сьогодні чванимося. А було їх немало у першому нашому 25-річчі існування.

о. ГАВРИЛЮК МИХАЙЛО

від 24 листопада 1950 до 11 травня 1966 р.

15 літ інтенсивної душпастирської праці будови церкви і організаційної структури парохії Успення Божої Матері. Перший парох, організатор парохії і будівничий церкви, діловий співпрацівник Деканату, перший редактор деканального місячника "Еклєзія", постійний кореспондент до української преси, зокрема до "Нашої Мети". Точний дослідник статистичного католицького руху і українського поселення Канади. Ревний опікун української громади в Кінґстон, Корнвал, Смит Фалс, місійний душпастир родин в Маказа, Ст. Софі, Ковансвіл, Шербрук і т. п.

Мотто: — "Коли зважити, що місто Монтреаль, це найбільше місто Канади і найбільший центр католицького світу у північній Америці, то побудова гарної, великої, репрезентативної церкви для Українців у новій, багатій дільниці Метрополії Канади, має для нас як загалу, велике релігійне і всенаціональне значення". (1-ий обіжник о. М. Г.).

Це провідна і безперервна ідея першого пароха бл. п. о. М. Гаврилюка, якою жив, для якої працював і яку здійснив в часі свого душпастирювання. Будову церкви, парохіяльної залі та резиденції закінчено в 1957 р. В слід за тим церкву розмальовано, збагачено повним і мистецьки оформленим іконостасом і вивінувано всім літургічно потрібним устаткуванням для потреб правильного священодіяння. В парохіяльному житті розроблено живу діяльність організацій ЛУКЖ, Рідну Школу, Сестрицтва А. М., УКЮ, Вівтарної Дружини, Молодих Подруж, церковного хору, поширення католицької преси і т. п. Сліди його активної та всесторонньої праці зокрема підкреслені майже в усіх громадських, суспільних чи виховних організаціях українського Монтреалю.

На склоні свого життя він з радістю глядів на дозрілу, благородну, квітучу вітку Христового Виноградника, нову клітину нашої Помісної УКЦеркви — парохію Успення Б. М. в Монтреалі, яку він засадив, плекав, виховав і допровадив до зрілого життя. Він полюбив середовище своєї душпастирської праці, полюбив своїх людей, з ними він радів, з ними він терпів: для них він працював з ними він спочиває вічним сном на українському цвинтарі в Монтреалі. Упокоївся в Бозі 11 травня 1966 р.

В. Й. П.

о. КОЛЯНКІВСЬКИЙ СТЕФАН

від 9 вересня 1954 до 1 жовтня 1956 р.

Два роки благородної душпастирської обслуги в парохії. Сотрудник-помічник у розбудові нової парохії в її дозріванні. Діловий співпрацівник у Деканальній праці. Заавансований військовий капелян, опікун ветеранських організацій в Монтреалі. З багатим засобом душпастирської практики, як Радник Митрополичої Консисторії став на службу в парохії в дуже потрібному часі, коли праця в парохії вимагала вже двох душпастирських сил. Йому завдячуємо редакцію й видання першого історичного документу про життя й розріст парохії під заг.: "Пам'ятка про посвячення церкви Успення Божої Матері", що появилася з датою 26. 5. 1957 р. В час наших ювілейних святкувань з нагоди 25-річчя нашої парохії наш співпрацівник ВПрп. Отець Радник С. Колянківський з Благословенням Божим глядить на успіхи своєї праці і ми з вдячністю за це бажаємо Йому ще Многих і Благих Літ.

о. МАРКІВ МИКОЛА

від 1 жовтня 1956 до 1 жовтня 1958 р.

Два роки благородної душпастирської обслуги в парохії. Сотрудник-помічник у дальшому розрості нашої парохії. Активний співпрацівник Деканату, Радник Митрополичої Консисторії, довголітній душпастир, катехит і військовий капелян. В парохіяльній праці прихильник молоді та любитель дітей, зокрема заслужився у виховній роботі рідношкільної дітвори та опікою виховних літніх осель. У свій час був духовним провідником комбатантських організацій в Монтреалі та визначним громадянином у суспільному житті. Пережив серед нас найтяжчі потрясення свого життя. Похоронив тут свою дружину бл. п. Емілію 19. 10. 1963 р., свого сина бл. п. Олександра 10. 3. 1963 р. На стійці своїх занять упокоївся в Бозі 22 травня 1966 р. в Монтреалі. В. Й. П.

о. КОВАЛЬСЬКИЙ ЮРІЙ

від 1 жовтня 1958 до 1 червня 1959 р.

Дев'ять місяців душпастирства у нашій парохії. Сотрудник-помічник, що ставив перші кроки свого священичого життя. Ревний у своїх душпастирських обов'язках переняв частинну опіку парохіяльних організацій, зокрема молодь. Тут запізнався з душпастирською роботою великоміського життя та розгалуженими відтинками праці у великій парохії. З вдячністю згадуємо його працю між нами та сьогодні вже самостійному парохові на призначеному йому місці бажаємо обильних Божих ласк і Многих Літ.

о. ВЕРБІЦЬКИЙ ВОЛОДИМИР

від 1 червня 1959 до 1 листопада 1960 р.

Одинадцять місяців душпастирства у нашій парохії. Сотрудник-помічник, що почав входити в душпастирство українського життя дещо іншими методами. Вихований у латинській семинарії, володіючи знаменито англійською мовою та збагнувши виїмкові потреби великоміських парохій, спосіб свого душпастирювання базував на зовнішніх ефектах. Через те знайшов природне зрозуміння у дорастаючої молоді і праця серед неї дала також гарні успіхи. Методою свого поступування здобув також місце у виданні молитвенника для молоді п. н. "Ісусе, люблю Тебе" (о. М. Щудло), в якому аж 20 сторінок виповнив кольоровими фотопортретами священика-служителя при св. Літургії. Був це своєрідний вклад праці початкуючого душпастиря у нашій парохії, за яку з вдячністю згадуємо його сьогодні та бажаємо йому обильних Божих ласк, успіхів та Многих Літ.

о. ЯРЕМА ЕДВАРД

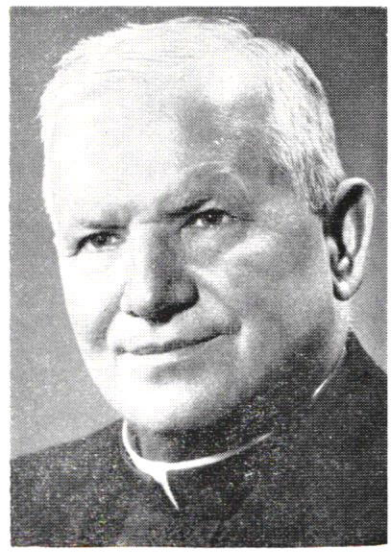
від 1 листопада 1960 до 10 жовтня 1962 р.

Майже два роки душпастирювання у нашій парохії. Сотрудник-помічник вже в тому часі в найбільшій українській католицькій парохії великого Монтреалю. Був це потягаючий взір благородної і одуховленої скромности, потягаючий приклад християнської праведности. Цей жертвенний душпастир-місіонар здобув собі велику пошану й довір'я не лише серед молоді та молодих подруж, але серед загалу цілої громади. Він голосив Божу мудрість своєю скромністю, покорою та чемністю. Для всіх учинний, радий у кожночасній допомозі своїм добрим словом чи особистим своїм автом, сердечний в товаристві, поважний в душпастирських чинностях, ревний священик для услуг в парохії. Приклад його поведінки, як українського священика живе серед нашої громади по сьогоднішній день. З милою згадкою про його душпастирювання серед нас та з вдячністю за труди у нашій парохії бажаємо Йому обильних ласк та Многих і Щасливих Літ.

о. Д-р ЗАЛЄСЬКИЙ МИХАЙЛО

від 10 жовтня 1962 до 1 липня 1965 р.

Три роки душпастирського проводу нашої парохії. Другий з черги парох нашої парохії, протопресвітер і перший Декан Монтреальського Протопресвітеріяту, професор слов'янських мов на Монтреальському Університеті, співредактор деканального місячника "Еклєзія", будівничий двох церков, в Ляшін та в околиці Парк Екстензіон і організатор тих же парохій, науковець і визначний діяч серед монтреальської громади.

"Мотто" — "Християнство сьогодні йде-діє неначе сонце. Отже треба пробудити його, оживити. Треба перетворити приземну людину на дитину Божу. Треба дати щастя й мир Божий людині, народам і расам: треба високо видвигнути заповідь любови Бога і ближнього. Це місія Вселенської Католицької Церкви, це завдання Собору. Його поборюють імперіялісти червоні, як колись поборювали самовладні царі. А ми на наших Соборах в Новгородку, в Берестю, Замостю, у Львові, а тепер у Вічному Місті заявили й заявляємо, що наша рідна Церква, як серце Народу, має бути національна, вільна, сильно об'єднана з Вселенською Церквою. Це наша майбутність. Його священним виразом — це участь наших Владик на Вселенському Соборі. Із глибокою вірою ми надіємося, що молитви й праці II-го Ватиканського Вселенського Собору поширять і зміцнять на землі володіння Божої Правди". ("Еклєзія", жовтень 1962, о. М. З.).

Із змістом провідної ролі нашої Церкви в житті нашого Народу проходила й праця душпастирська другого пароха нашої парохії о. Д-ра Залєського Михайла. Вона припала в час контроверзійних подій у християнському світі та зокрема на нашу Церкву. Дійсність та хвилево відвернула загальну увагу від стисло парохіяльних справ. Треба було не лише втримати нормальний стан життя в парохії, але перш за все звернути загальну увагу і зацікавлення на назріваючі і непередбачені успіхи, як

також протиставитися до наростаючих противорічностей тих подій.

Душпастирська дипломатія того часу вимагала з одної сторони: спопуляризування історичного значення роботи св. Кирила і Метода, що відзначення 1100-річчя їхньої появи в той час відзначувала ціла Вселенська Церква: висвітлити й зживатися з потрясаючим зворотом життя нашої Церкви з приїздом на волю Патріярха Йосифа і його участи на Вселенському II-му Ватиканському Соборі: треба було зживатися із зміною Вселенського Архиєрея у проводі Церкви після смерти Папи Івана XXIII-го: З другого боку треба було холоднокровно протидіяти наростаючим місцевим проблемам, що виринали поза нашими плечима, і то в нашому середовищі: тихі і позакулісові спроби наставити Східнього Єрарха в Монтреалі і підпорядкувати його латинській юрисдикції; втягнути до акції невдалої т. зв. "Ґранд Міссіон", що її організував монтреальський Кардинал: творення т. зв. "Центру для Східніх Церков" в Монтреалі, розуміється, під латинською юрисдикцією, і т. п. Втримування рівноваги духа в житті нашої парохії в тому часі завдячувати треба твердим засадам і невгнутій принциповості нашого пароха бл. п. о. Залеського. Всежтаки журба про незнане майбутнє нашої Церкви частинно приспішила кінець його життя. Він упокоївся в Бозі 1 липня 1965 року і в крузі своїх співпрацівників вічним сном спочиває на українському цвинтарі в Монтреалі. В. Й. П.

о. БРИНЯВСЬКИЙ ВАСИЛЬ

від 10 травня 1965 до 15 жовтня 1965 р.

Пів року допомічний душпастир у нашій парохії. Сотрудник, що прийшов до помочі в час замітного занепаду здоровля о. М. Гаврилюка. На терені Монтреалю ще як світський діяч працював безперервно в ділянці церковної хорової музики як дириґент та невтомний організатор рідношкільного життя. Успіхи своєї праці переніс в життя нашої парохії з тією хвилиною, коли як священик став на службу рідній Церкві. Ми вдячні за його поміч в парохії, бо вона прийшла в найбільш скрутний час і бажаємо йому успіхів у душпастирстві обидвох парохій під його проводом у Ляшін і Парк Екстензіон. На Многі Літа.

о. ГАЙМАНОВИЧ ЯРОСЛАВ

від 15 жовтня 1965 р. до сьогодні.

Вже повних десять років душпастирської праці в парохії. Сотрудник-помічник до душпастирської праці приготовляв себе в різних середовищах і в різних обставинах в Европі, Америці й Канаді. Це сильний характер військової дисципліни, взірцевий священик, людина багатих християнських чеснот, вірний засадам і традиції УКЦеркви. Загально люблений і шанований серед своєї пастви, покровитель книжки, часописів та живого слова.

"Мотто" — "Багато є великих людей минулого, що підтверджують невмірущу вартість добрих книжок. Книжки не є абсолютно мертві, але вони зберігають певну силу життя, такого активного як душа, якого вони є нащадками; вони зберігають як у пляшці найчистішу дієвість і витяг живого інтелекту, що їх живить. Книжки є сталими дорадниками і учителями, завжди під рукою і завжди безінтересовні; мають ще й ту перевагу, що вони готові повторити свою лекцію так часто, як нам це подобається. Без книжки мовчить Бог, дрімає справедливість, завмирає наука, кульгає філософія, тупіє письменство, а всі речі окутуються темрявою". ("Еклєзія", ч. 3, 1964 р., о. Я. Г.).

В парохіяльному житті о. Гайманович є опікуном відділу УКЮ, редактором тижневика парохії, в річниках якого зберігається точний запис життя парохії. Він любитель обряду і церковного співу і ревний у виповнюванні душпастирських обов'язків, душпастир комбатантських організацій в Монтреалі та катехит в Р. Ш. УНО та СУМ. Своєю скромністю і благородністю здобув собі серед загалу громадянства пошану, довір'я і загальну симпатію. У формі ревного і взірцевого українського священика-душпастиря дозволив йому Всевишній продовжувати свою працю в нашій парохії в наступаючому 25-річчю її життя. Щасти йому Боже.

о. ЦИМБАЛІСТИЙ АНТІН

від 15 жовтня 1965 до 15 листопада 1974 р.

Дев'ять повних років праці у нашій парохії. Третій з черги парох парохії, другий з черги Декан Монтреальського Протопресвітерату, високо заавансований і практикою досвідчений душпастир і Протопресвітер, з військовою точністю здисциплінований у сповнюванні своїх обов'язків. Замість його "Мотто", повторюємо його привіт Блаженнішому Патріярхові Йосифові, перед входом до церкви Успення Божої Матері на Розмонті.

"Блаженніший Владико! В цей великий історичний день, майже всі члени нашої парохії і християнської громади, за виїмком тих, що їх здержали їхні обов'язки, а то старші, молодь і діти зійшлися тут, щоб щиро привітати Вас — свого Духовного Батька й заявити Вам

свою любов, свій подив і свою відданість. Ми дуже радіємо Вашою присутністю між нами, бо Ви для нас велика честь і слава, взір самовідданости й посвяти служінню Богові й справі нашого рідного українського Народу.

Ми віримо, що Боже провидіння післало Вас до дітей українського Народу по всьому світі розсіяного, щоб їх об'єднати, скріпити їх у вірі й надії на краще майбутнє і заохотити до дальшої творчої праці. Нині для нас щаслива і благословенна хвиля. Наші серця відчувають, що з Вашим приходом Блаженніший Владико, на нас тут присутніх і на всю нашу українську громаду сходить безмежна Божа милість і щедра Божа ласка. За цю велику Божу дбайливість про нас і за все добро, що обильно сходить на нас з Його щедрої руки, ми безмежно Йому вдячні. Особливу подяку складаємо Святому Богові за це, що дозволив Вам прийти до нас, а нам вітати і радіти присутністю Вашої Особи. Тож вітайте нам, наш Найвищий Архипастирю і наш Духовний Батьку та благословіть нас! — Ваших духовних дітей". (Монтреаль, 19 липня 1968 р., о. Ц. А.).

Простір часу душпастирської праці дев'яти років у нашій парохії о. Цимбалістого Антонія, записав кращі сторінки хроніки парохіяльного життя. Перш за все проведено значні уліпшення і ремонти в будинку. Заложено новий дах на церкві, естетично й практично уладжено парохіяльну залю; Збагачено сам храм вибагливими і мистецької вартости великими вітражами. Перший раз у житті парохії була нагода вітати свого найвищого духовного Провідника Помісної УКЦеркви Їх Блаженство Патріярха Йосифа в дні 19. 7. 1968 р.

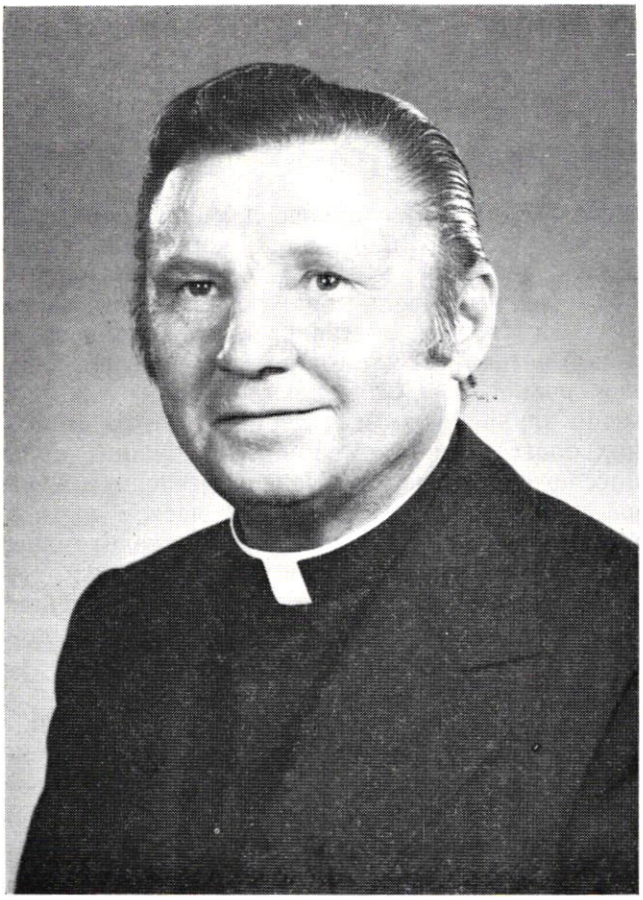
Отець парох пожвавив працю в парохіяльних організаціях, зокрема свого УКЮ, ЛУКЖ, церковного хору і т. п. та дбайливою опікою літніх таборів своєї округи. Видний слід своєї праці залишив майже в усіх місцевих громадсько-суспільних організаціях міста Монтреалю, а зокрема в стараннях придбання Старечого Дому для потребуючих великого міста. Завдяки його старанням, величаво відзначено в Монтреалі Ювілей 25-ліття Торонтонської Єпархії і її Владики ВПрсв. Кир Ізидора, що відбулося вже майже безпосередньо перед відходом о. Цимбалістого А. до Гемильтону. До успіхів і надбань нашого першого 25-річчя він вложив багато своєї праці, сили й здоровля, молитов і порад за що складаємо йому щиру нашу подяку й просимо Всевишнього про успіхи в його теперішній діяльності. Хай Бог благословить Многими і Благими Літами.

Грамотою Торонтонського Владики Кир Ізидора з дня 15 жовтня 1974 року парохом парохії Успення Божої Матері в Монтреалі був іменований Всч. о. Протопресвітер Іван Гаврилюк. Після 25-ти літ існування тієї парохії і росту стала вона найбільшою і центральною парохією в Монтреалі. Із початкових своїх 240 членів дійшла до понад 1000. Розросло життя її організацій, Сестрицтва, ЛУКЖ, УКЮ, Рідної Школи, Вівтарної Дружини, церковного хору, організація "Срібного Віку — Тризуб". В її близькому сусідстві Дім Молоді, Інститут св. Йосифа, централя Української Народної Каси, Собор св. Софії; коло неї приміщений і Деканат і останньо також Генеральний Вікаріят українців католиків Квебеку і надморських провінцій. Тут створилась справжня централя українського життя великого міста Монтреалю. Успіхи того великого розросту за перше 25-річчя всежтаки приписуємо її піонерам Всч. Отцям Попередникам, будівничим великого духа громадянам, в першій мірі нашим парохіянам і за їхні молитви, жертви, працю й зусилля, за їх час і здоровля, за їх журбу і терпіння для справи Божої і добра рідної Церкви з вдячністю клонимо свої голови і просимо Всевишнього Господа, щоб нагородив їх своєю нагородою. Вони ж бо залишили світлу і величаву спадщину. Хай Господь допоможе нам її цінити, для неї дальше працювати, її побільшати і для більшої слави Бога Живого та гідності рідної Церкви майбутнім поколінням передати.

Слава Ісусу Христу!

о. Протопресвітер Іван Гаврилюк

парох парохії Успення Божої Матері
декан Монтреальського Протопресвітерату
Синкел для Українців католиків в Квебеку
і приморських Провінцій

Гамільтон, 24 вересня 1975

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Парохія Успення Божої Матері
Монтреаль, Квебек

Дорогі Браття і Сестри в Христі!

Приємно мені довідатися, що Ваша парохія в днях 15-го і 16-го листопада цього року урочистими обходами і відзначеннями звершує своє 25-ліття. Вітаю Вас з цією світлою подією і бажаю Вам святкування її успішно провести на благо Ваших душ.

Відзначаючи Срібний Ювілей своєї парохії, всі Ви радієте і втішаєтеся її духовними і матеріяльними здобутками — овочами спільної натужної праці священиків і вірних. Багато з тих, що вельми прислужилися до розвитку і зміцнення життя цієї зорганізованої одиниці — складової частини Христової Церкви — Його містичного Тіла, уже нині покійні. Ви також, що живете, багато з Вас членами від оснування парохії аж досі, складаєте великі жертви праці і гроша на те, щоб існувала і розвивалася парохія, щоб Дім Божий був привітний і щоб в ньому гідно приносилися подяки і прослава Господеві. За це Вам теж нехай буде нагорода і милості від Господа Бога. Боже Провидіння послало на працю до Вашої парохії й мене, на якій пройшло дев'ять років, більше як одна третя часу існування парохії, у труді, праці й змаганні за її все вищий і кращий духовний рівень.

Нове покоління, що виросло і виховалося в парохії, переймаючи Ваші становища, стріне теж нелегкі і нові завдання, а між ними дальше розбудовувати, дальше плекати й розвивати християнські чесноти, вглиблювати й утверджувати Христову науку на самих глибинах своїх душ. До цього осягнення треба буде створювати пригідні умови, як приходство й цілоденну школу на просторій парохіяльній площі, що біля церкви. Це повинні мати на умі й на серці всі ВИ, члени цієї великої парохії, щоб зберігати свідомість свого походження, вдержати свою Українську Особистість, — свою християнську східню духовість.

Бажаю Вам всім, дорогі і любі Браття й Сестри у другому 25-літтю здобутися на ще більші успіхи так у матеріяльних, як і в духових речах, а збудоване в братній згоді приходство стане палатою єпископа Патріяршої Української Католицької Церкви, а Ваша святиня катедральним храмом.

Господь благословить і помагає тим, що Його люблять, зберігають Його святі Закони і ходять право Його дорогами. Щедрий і милосердний Господь Бог буде завжди з Вами, буде держати Вас у своїй батьківській опіці та провадитиме Вас від успіхів до успіхів у світле й славне Ваше й всього нашого Українського Народу майбутнє.

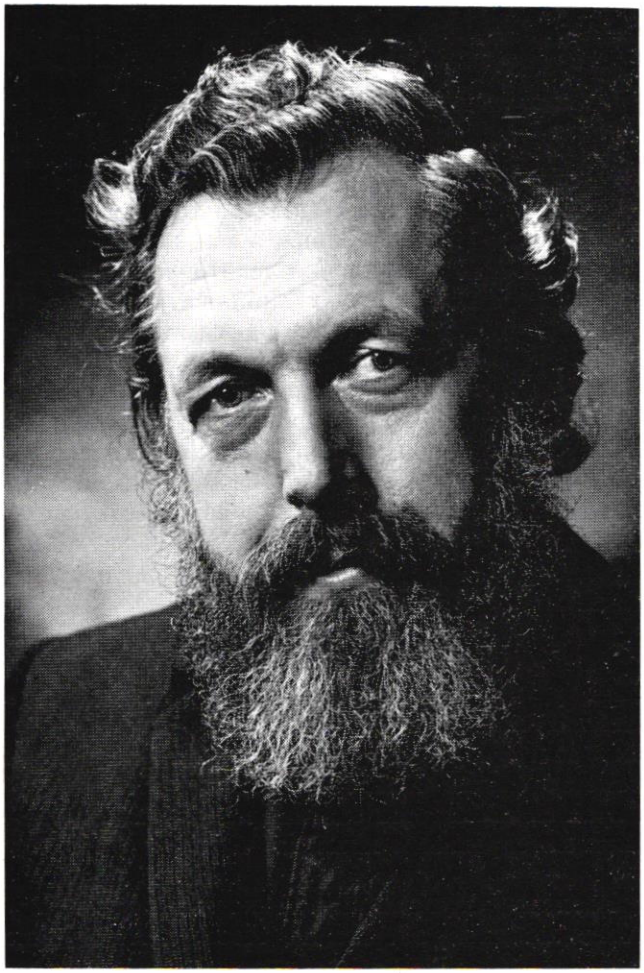
Це моє щире побажання і задушевне моління у 25-ліття Вашої Парохії.

Ваш в Господі Ісусі Христі

о. Антоній Цимбалістий

протоієрей і декан Гамільтонської округи
Онтаріо

НАРИС ІСТОРІЇ
Української Католицької Парохії Успіння Божої Матері на Розмонті, Монтреаль, Кве.

о. Ярослав Гайманович

Установа безпеки людських душ

Наш Божественний Спаситель, Ісус Христос, дає людям завжди змогу жити в Його мирі й знаходити задоволення своїх душ. На це Він оснував Свою Святу Церкву, щоб вона була прибіжищем і провідницею для кожного, хто шукає спасіння спокійного дочасного і вічного щасливого життя. Її організаційна побудова така, що дає змогу всім людям користати з неї, де б вони не були. Христова Церква всесвітня — вселюдська — вона є по всіх місцях, по всіх країнах й існує та діє серед усяких обставин.

Українці члени Христової Церкви

Наш Український Нарід визнає Ісуса Христа своїм Спасителем і Богом. Він належить до Його Святої Церкви. Христова Церква є одинока і найвища установа для спасіння людських душ. На Рідній Землі наш нарід всією душею належав до Неї. Коли доля занесла його членів у чужинні краї, то й там, хоч часто й серед тяжких обставин, вони організували християнські громади-парохії, будували церкви-святині — осередки духовного життя, місця злуки з Богом, і черпання Його обильних благодатей. Так робили й українці, коли поселювалися в ньому. Перші поселенці довгий час не мали своєї церкви. Тяжкі часи, а до того мале число їх не дозволяли на свою будівлю. Зате до них часто навідувались священики, що приїжджали з Европи й зо сусідніх Стейтів Америки. Також двічі відвідав їх духовний Батько, Митрополит Андрей Шептицький, — перший раз у вересні 1910 року, а другий раз, також у вересні, 1921 року. Ці Христові відвідувачі скріплювали духа українських поселенців своїми надхненними проповідями, уділювали Святі Тайни, правили для них Служби Божі по французьких й англійських костелах. Згодом за Божим благословенням, побудовано свої церкви. Найстарша українська церква в Монтреалі — це св. Михаїла на Ібервілі, відтак Св. Духа на Пойнт Сент Чарлс і св. Йосафата на Віль Емард.

В роки по закінченні Другої Світової Війни до Канади прибуло багато різнонаціональних сміґрантів, а між ними й українці. Вони були викинені з Рідної Землі воєнною хуртовиною і довгий час скитались по таборах "переміщених осіб" в Австрії, Німеччині та в інших країнах Західньої Европи, аж доки не прийняла їх гостинна Канада. Прибувши до неї, вони поселювались по всіх її просторах, влаштовувались на роботу по фармах, лісах, а найбільше по містах. Багато з них поселилося й у місті Монтреалі, що своїм числом сильно збільшили й скріпили вже існуючу, добре зорганізовану, громаду. Безустанний рух міського населення в пошуках все кращих житлових умовин спричинив це, що в новій дільниці міста, званій Роземонт, знайшлося велике число українців. З цього виникла конечність створити для них нову парохію, організувати й будувати церкву для їхніх духовних потреб. Церква св. Михаїла була вже задалеко для них, а до того не вміщала великого числа людей та й не могла вже всіх обслужити. Знаючи це, недавно поставлений єпископ для українців католиків Східньої Канади, Преосвященний Владика Кир Ізидор Борецький в Торонті, гра-

мотою від 24-го листопада 1950 року встановив нову парохію на Роземонті під покровом Внебовзяття (Успіння) Божої Матері. Організування й ведення цієї парохії дав у руки здібного священика, о. Михайла Гаврилюка, що одночасно став її першим парохом. Цей декрет подав до відома вірним о. Іриней Назарко ЧСВВ в неділю, 3-го грудня 1950 року, по Службі Божій в церкві св. Михаїла на Ібервілі. Громада радо й з одушевленням прийняла цю вістку. Спочатку в новій парохії Богослуження відправлялися по французьких школах на Роземонті, як Люї Геберт на 6-ій евені й Сент Ґабріель Лялємант, що тепер називається Марі Медіятріс на Дез Екор. Перша Служба Божа в новоствореній парохії була в неділю, 10-го грудня 1950 року в школі Люї Геберт на 6-ій евені.

Перші збори парохіян

Дня, 17-го грудня, по недільній відправі, скликано перші збори парохіян, на яких обрано комітет до помочі отцеві парохові в господарських справах парохії. До цього комітету ввійшли: Борис Григорій, Дубас Павло, Іващук Лев, Козак Василь, Косюк Михайло, Лисюк Олександер, Роґаля Петро, Телішевський Константин, Шевчук Василь і Шмидт Рудольф. За першого з них обрано Костя Телішевського, що проявився великими організаторськими здібностями і ревною працею, як і всі інші члени комітету, для розбудови парохії.

Старання про будову церкви

Комітет разом з отцем парохом Михайлом Гаврилюком почали переводити збірки жертв між парохіянами та шукати площу під будову своєї церкви. Маючи вже достатню суму гроша, закуплено аж дві площі, — одну у приватних людей, а другу у міській управі. Першу площу відпродано за добру ціну, а на другій рішено побудувати велику церкву. В цій справі скликано знавців будівництва, а до них запрошено фахівця в справах будови, п. Володимира Постригача, на нараду, що відбулася дня, 21-го травня 1954 року. На ній обрано будівельний комітет в складі: Постригач Володимир — голова, Телішевський Кость — заступник голови, Данилевич Ярослав — писар; дорадники — Шмитд Рудольф, Камінський Яків і Косюк Василь. Ці люди взялися зараз до великої і посиленої праці. Голова Будівельного Комітету

ПЕРШИЙ ПАРОХІЯЛЬНИЙ КОМІТЕТ

Сидять зправа до ліва: Лев Іващук — скарбник, Кость Телішевський — голова, о. М. Гаврилюк — парох, Гр. Борис — господар, Ол. Лисюк — рекорд. секретар, П. Роґаля — фін. секретар; стоять зправа до ліва: В. Козак — контр., В. Шевчук — контр., М. Косюк — чл. к., Р. Шмидт — контр., С. Дубас — чл. к.

подбав про архітекта в особі Поль Еміля Ляпойнт (Paul Emil Lapointe), що виготував пляни на будову церкви. Саму ж будову доручено генеральному контракторові, Степанові Сурі.

Посвячення площі під будову церкви

Майже в чотири роки від оснування парохії, дня 6-го червня 1954 року, відбулося посвячення площі під будову церкви. На посвяченні було багато священиків і вірних. По обряді посвячення площі відбувся братський обід в залі парохії св. Михаїла на Ібервілі для делегатів — представників інших парохій і народних установ, — гостей і вірних.

Будова церкви

Копання ями для основ церкви розпочато у вересні 1954 року і цю роботу закінчено, але саму будову через негоду пізньої осени відложено на наступний рік. Щойно весною, у квітні 1955 року, почалась властива будова. Привітна соняшна погода сприяла праці робітників і їх творові. Багато людей наглядало за ходом будови й допомагали у її поступі. Контрактор Степан Сура дальше був будівничим, а голова Булівельного Комітету, Володимир Постригач, сумлінно доглядав правильність роботи, будучи на місці будови від ранку до вечора. Будова швидко підносилася і вже в день 25-го вересня 1955 року відбулося торжественне посвячення її наріжного каменя, що його довершив Владика, Преосвященний Кир Ізидор Борецький при великому числі монреальських священиків, парохіян, представників і гостей. Після цього скоро викінчено будову на зовні, а зимою внутрі, так, що вже дня, 26-го лютого 1956 року, відбулося відкриття й посвячення парохіяльної залі. З настанням весни 1956 року будова церкви пішла далі й у літі прикрашено її трьома банями, завершивши їх блискучими, нержавіючими хрестами, що їх уфундував щедрий парохіянин Михайло Майка ($2.200.00). Відтоді зосереджено всю роботу внутрі церкви. Справлено все, що потрібне для відправ Богослужень, і перша Служба Божа в новозбудованій церкві відправилась на Різдво Христове, дня, 7-го січня 1957 року, а торжественне посвячення цієї церкви відбулося дуже величаво при великому здвизі народу дня, 26-го травня 1957 року. Акту посвячення довершив Владика, єпископ для українців католиків Східньої Канади, Преосв. Кир Ізидор Борецький.

Духовна обслуга

Через цілий час будови церкви, її уладження й аж до нинішнього дня йде справна праця за належну прославу Бога, за піднесення й ушляхетнення духа вірних і за спасіння їх душ. Наш Владика, Преосв. Кир Ізидор Борецький, дбав про те, щоб велика членством парохія Успіння Божої Матері на Роземонті мала достатню духовну обслугу. В тій цілі він у грудні 1954 року призначив для парохії ще одного священика в особі о. проф. Степана Колянківського, як помічника у душпастирюванні о. пароха Михайла Гаврилюка.

В дальші роки існування парохії на обслугу вірних приходили ще інші священики, що побували в ній — одні довше, другі — коротше. Між ними були також новопоставлені священики, що студіювали у монреальських духовних семінаріях, як це о. Юрій Ковальський і о. Едвард Ярема. У часовому порядку на цій парохії служили: о. проф. Степан Колянківський, о. Микола Марків, о. Юрій Ковальський, о. Володимир Вербицький і о. Едвард Ярема.

Дня, 10-го жовтня 1962 року, Преосв. Владика Ізидор Борецький, назначив для парохії другого пароха в особі о. декана д-ра Михайла Залеського, професора на славістичному відділі Монтреальського Університету. Він прийшов на парохію дня, 10-го листопада 1962 року, а о. Михайло Гаврилюк залишився, як священик-помічник.

В неділю, 11-го квітня 1965 року, у нашій церкві, Преосв. Кир Ізидор висвятив о. Василя Бринявського і призначив його сотрудником при нашій парохії.

Дня 1-го липня 1965 року відійшов у вічність св. п. о. д-р Михайло Залеський. На парохію прийшов, як третій з черги, парох, о. декан Антоній Цимбалістий, що перед тим був парохом у Судбурах в Онтаріо, а о. Василь Бринявський відійшов і перебрав обов'язки пароха на парохії св. Василія в Ляшінах і на парохії св. Івана Хрестителя на Парк Екстеншин.

Дня, 11-го травня 1966 року, вмирає св. п. о. Михайло Гаврилюк. По його смерті, аж у листопаді, того року за священика-помічника прийшов з північних парохій — Вальдору, Руан-Норанди й інших — о. Ярослав Гайманович.

Отець декан Антоній Цимбалістий душпастирював на нашій парохії через дев'ять років аж до жовтня 1974 року. Писемним завідомленням від дня, 25-го жовтня 1974 року Преосв. Владика Кир Ізидор переніс о. декана Антонія на парохію у Гемилтоні в Онтаріо, а до нас призначив парохом, деканом і сінкелом — заступником єпископа, — о. радника Івана Гаврилюка.

Під цю пору в нашій парохії душпастирську працю солідно виконують і продовжують взнеслі діла і заміри своїх попередників два священики: о. декан Іван Гаврилюк і о. Ярослав Гайманович.

Бл. п. К. Телішевський, перший голова

Співпраця парохіян зо священиками

До помочі отцям у парохіяльних справах завжди були члени церковного комітету, чи заряду. На протязі 25-ти років їх було багато і всі вони спільно і дружньо працювали для цієї парохії. Годі вичислити імена всіх, що були членами комітету. Згадаємо прийменше його предсідників. Першим предсідником був Телішевський Кость (чотирнадцять років). За час його каденції збудовано церкву й справлено багато речей до неї. Після нього був адвокат Данчишин Василь, тепер перший український суддя в квебецькій провінції, за порадою якого докуплено дві парцелі, що збільшили площу церковної посілости. Відтак слідували: Д-р Струмінський Роман, Пархін Теодор, проф. Двожак Ярослав і сучасний предсідник, Гладкий Василь. Всі вони зо своїми співробітниками у порозумінні й у згодженні з отцями парохами сумлінно виконували й полагоджували господарські справи парохії.

До розвою парохії причинилися дуже багато церковні організації, як Сестрицтво Апостольства Молитви, головою якого від початку його існування до нині є п-і Стефанія Ракуш, Ліґа Українських Католицьких Жінок (ЛУКЖ), Товариство "Молодих Парохіян", Церковний хор, Українське Католицьке Юнацтво (УКЮ), Організація Католицьких Українських Молодих Мужчин (СКУММ), Вівтарна Дружина і Марійська Дружина Дівчат, що їх організують і ними провадять наші Преподобні Сестри Служебниці Згромадження Пречистої Діви Марії.

Жертвенність парохіян

До цього всього треба додати безчисленних добродіїв і ктиторів, що своїми жертвами збагачували й прикрашували цю нову Божу святиню. Найперше старалися випосажити її всім, щоб вона була гідна для служіння Богові. Молоді Парохіяни спровадили з Італії мармуровий престіл, Родина Константина Станіміра — великий кришталевий павук з Чехо-Словаччини, інші вірні справляли церковну утвар і ризи, а всі разом лавки, малювання церкви й різьблений іконостас. Опісля справлено ще й кольорові вітражі — поодинцем і спільно. Пляни малювання церкви виготовив артист-маляр Петро Андрусів, а працю виконав артист-маляр Володимир Мазепа. За взором артиста-маляра Володимира Мазепи німецький різьбар Альфред Шридер (Alfred Schroeder) вирізьбив у дереві, спровадженому з Африки, іконостас і дві сповідальниці. Вітражі виконав другий німецький мистець Лео Люббер (Leo Lubber), які вставив власник фірми "ВИЛТОН АЛУМІНУМ" (Wilton Aluminum) п. Василь Гладкий. Фундатори цих вікон-вітражів утривалили написами на них пам'ять про себе й про своїх рідних. Спільно, всі парохіяни уфундували вітраж св. папи Климента, Сестрицтво Апостольства Молитви — св. Апостола Андрія на Київських Горах, Текля Гумницька — св. Володимира Великого, ЛУКЖ — св. Володарку України, Ольгу, Наталія Зафіґурна — св. Михаїла Архистратига, Іван і Кароліна Павлишині — св. Юрія Побідоносця, Текля Гарасим — св. Кирила, слов'янського апостола, Марія Козак — св. Методія, слов'янського апостола, Ярослава Бирфорд — св. Стефана Володимира Волинського, і Павліна Ґураль — св. Кирила Турівського. Також на хорах є два вітражі. Покищо тільки один з них уфундований посмертно в пам'ять Наталії Зафіґурної.

Віддана праця жіноцтва

З опису вітражів видно, як велику працю і жертву вложили глибоко віруючі парохіяни, крім своїх щонедільних жертв на тацу для прикраси і вдержання Божого храму. Тому й належить згадати з пошаною також і жінок, що ревно і солідно працювали для храму Божого. Згадаємо особливо чотири пані, які безнастанно від початку оснування парохії були вірними й невідступними працівниками, а це: Барабаш Софія, Ракуш Стефанія, Телішевська Марія і Шевчук Меланія.

В цьому нарисі згадано події у зв'язку з постанням і розвоєм парохії Успіння Божої Матері на Роземонті, та імена людей, що ці події творили. Вони належать до світлих і славних сторінок історії буття і творчости нашого Народу.

З множеством малих речей, але споєних духом видержливости і послідовности, постають великі речі, так як з малих зернин піску під великим тиском постають високі і могутні скелі. Так є й у парохії — частини Христової

СЕСТРИЦТВО АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

Сидять зліва: Марія Кріса, Текля Станчин, Марія Борис, Добродійка Гаврилюк, о. Ярослав Гайманович, о. Протоєрей Іван Гаврилюк, Стефанія Ракуш, Петруня Оскович, Текля Полінська, Анастазія Мартинюк. Стоять зліва: Осипа Юрчишин, Стефанія Воловець, Юлія Витвицька, Анна Дільна, Юлія Козуляк, Текля Божик, Софія Куцах, Юлія Бокалюк, Марія Покиньборода і Меланія Худяк.

Сестрицтво Апостольства Молитви при парохії заснував світл. п. Всеч. о. Михайло Гаврилюк, 28-го травня 1951 року з панею Стефанією Ракуш на чолі, що й досі очолює Сестрицтво.

Тоді було лиш дев'ять членкинь. Одначе, коли зачалась підготовка будови церкви, Сестрицтво приєднало собі нових членкинь та розвинуло працю над придбанням потрібних фондів для будови. Вони справляли чайні вечірки у власних домах, ходили з колядою, дістали право раз в місяць збирати тацу і робили все, що можливе, щоб помогти для будови своєї церкви.

Усі молились та працювали, маючи велике бажання хвалити Бога у своїй власній церкві. Вони своїм старанням та жертвенністю придбали чималу суму гроша на кошт будови. Зафундували фелони, стихарі, обруси, свічники до престолу та до тетраподу, дві гардероби до захристії. Купили холодільник до резиденції і другий до кухні на залі, килим перед престолом і другий, що стелять для вінчань. Зафундували дальматики для Отців, що служать при Архиєрейських Службах Божих, дальматики для вівтарної дружини. Придбали вітраж св. Андрея в церкві, і від самого початку купують причастне вино та допомагають в утриманні чистоти та окрашення в церкві.

Членство Сестрицтва постійно мінялось; одні виїзджали з міста, а другі відходили у вічність, але під вмілим керівництвом пані Ракуш, усе знайшлись інші для поповнення рядів Сестрицтва. Так, що сьогодні є двадцять-шість працюючих членкинь в Сестрицтві.

На кінці належиться спімнути слідуючих заслужених членкинь, яким Всевишній Господь не дозволив святкувати сьогоднішнього ювілею з нами:

Бл. п. Анна Марич, Текля Валєчна, Юстина Британ, Анна Нєдзєльська, Анна Новаковська, Варвара Семенишин, Анна Іванчук, Анна Хмельовська, Гонорка Курочка, Евдокія Дейнека, Марія Мисик, Марія Данчишин, Ксеня Гук, Анна Шух, та Марія Сосницька.

Нехай Всевишній Господь винагородить їх у Своїм Царстві за їхню відданість своїй церкві.

ВІЧНА ЇМ ПАМ'ЯТЬ!

Вселенської Церкви. — Її члени самі по собі — малі й слабкі істоти, але спільно, з'єднані Божою ідеєю творити великі діла, одержують незвичайну духовну силу й почуття вдоволення Божих дітей, — та доходять до світлих і спасенних вершин на обріях Божого Царства.

ДЖЕРЕЛА:

1) Протоколи засідань комітету, і річних зборів парохіян, 2) Рахункові книги з прилогами приходів і розходів, 3) Пропам'ятна Книга з посвячення церкви, 26-го травня 1957 року, 4) Річники деканального місячника "Еклєзія", друкованого на цикльостилі, що появлявся від 1951 до 1969 років, 5) "Тижневик" парохії і 6) Фінансові Річні Звіти, видавані з нагоди Річних Зборів Парохіян, 7) Протокольні книги і документи церковних організацій.

ЛІҐА УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК

при Парохії Успення Божої Матері на Роземонті

Коли прислухаємось до могутнього гомону наших успенських дзвонів, приходить на думку історія парохії Успіння Божої Матері. Особливо роля членкинь Ліги Українських Католицьких Жінок в її будові та прикрасі. Ще з малої дитини в рідному селі, чудовий звук церковних дзвонів чарує мене. Успенські дзвони не лиш для мене, але й для кожної членкині ЛУКЖ, є чимось дорогоцінним; бо членкині ліґи почали першу збірку на дзвони й уфундували для нашої парохії найбільший "Дзвін Володимир". Жертвенна праця ЛУКЖ не почалась від дзвонів — вона почалась зі створенням нашої парохії. Членкині Ліги уфундували не лиш дзвони, але куди не гляне око по нашій святині, то побачить вислід жертвенної праці наших трудящих членкинь.

Радісна віска про створення Нової Української Парохії в гарній монтреальській дільниці — Роземонт, блискавкою рознеслась по нашому славному Монтреалі: — Раділи всі українці, а найбільше наші жителі Роземонту. Рік 1950 був Святим Ювілейним Роком для всього католицького світу — Вірні зі всіх сторін земської кулі прямували до Риму, щоб одержати благословення Святого Отця та помолитись у вічному місті. У цьому році Св. Отець Пій XII, проголосив догму Небовзяття — Успення Божої Матері. Тому, що нашу парохію засновано якраз по проголошенні догми, Його Ексцеленція Кир Ізидор заявив, щоб нова парохія приняла назву "Успення Божої Матері". Раділи всі цією вісткою: — З давньої історії віруючого українського народу Пресвята Богородиця мала спеціяльне місце за обильні ласки і Покровительство. Тож напевно й ми осягнемо всі наші заміри під Її Покровом. Світл. п. Всеч. о. Михайло Гаврилюк став першим Парохом

СПІЛЬНА ЗНИМКА ЛУКЖ

Сидять від ліва до права: Магдалина Петрунець, Марія Козак, п. добр. Дарія Гаврилюк, Софія Барабаш, Меланія Шевчук, о. Ярослав Гайманович, о. декан Іван Гаврилюк, Анна Самсон, голова, Ольга Федорик, почесна голова, Марія Телішевська, касієрка, Розалія Урбан, Станислава Гірняк, рекорд. секретарка, Марія Кардаш. — Другий ряд від ліва: Марта Кравчинюк, Галина Ґудз, Юлія Витвицька, Параскевія Мотилівська, Анна Радзіховська, Юлія Карий, Анна Диць, Анастазія Гевусь, Доміцеля Ощакевич, Розалія Вакулінська, Марія Борис, Надія Лащук, Анна Грицик. — Третій ряд від ліва: Теодозія Шанайда, Стефанія Штик, Надя Климовська, культ. освітня реф., Павліна Олещук, Галина Кріса, Сабіна Бучковська, Марія Стець, Ярослава Іванська, Осипа Юрчишин, Софія Куцах, Анна Панько, Емілія Микитюк. — Четвертий ряд від ліва: Анна Данилевич, Ольга Олійник, Ірина Кравчук, Анна Януш, Ксеня Гук, Марія Ленко, Марія Захаревич, Аполонія Пархін, Юлія Козуляк, Надія Аґрест, Євгенія Зарич, Марія Лихач, Стефанія Воловець, Анна Мавко.

і з нововибраним парохіяльним зарядом почав віддану працю для нової парохії. 10-го грудня 1950 року відправилась перша Служба Божа в школі Люї Геоер на 6-ій авеню. Наші членкині постарались про образ, прибрали рушниками, щоб як слід відправилась перша Свята Літургія для нових парохіян.

Ліга Українських Католицьких Жінок почала свою працю з хвилею створення нової парохії. Майже всі були членами до того часу св. Михаіла — Матірної парохії, і цілу ще зиму продовжали організаційну працю там, і виконували свої ооов'язки при новій парохії. Дня 30-го березня 1951 року, відбулись Основні Загальні Зборн, де виорано Предсідницею Управи пані Ольгу Федорик та під її керівництвом Ліга звернула всі свої зусилля на збирання фондів для будови нової святині. Організовано зібрки, концерти, були поодинокі більші жертви. Справляно чайні вечерниці, розігравки та бінго, що відбувалось в домах членкинь з причини браку відповідного приміщення. Не було ні одної української хати, яку не відвідано з колядою. Членкині ходили пішком, хоча часто зими були дуже холодні, жодна з членкинь не відмовилась іти з колядою на збірку фондів для будови церкви. Люди нас щиро вітали по своїх домах та щедро жертвували, і це нас заохочувало до дальшої праці. Заходом ЛУКЖ усі важливі події в парохії відзначались не лиш Торжественними Богослуженнями, але й величавими бенкетами. Бенкети відбувались в чужих приміщеннях, а вся підготовка виконувалась у приватних помешканнях членкинь. Подій було багато, тож членкині не раз важко напрацювались; посвячення землі під будову церкви, посвячення угольного каменя 1955 року, посвячення залі 26-го лютого 1956 року, і посвячення церкви 26-го травня 1957 року. Усі традиційні бенкети та обіди були підготовані нашими господинями, членкинями ЛУКЖ. Коли взяти під увагу підготовку порцій для 400 чи 600 гостей, то можна собі легко уявити, скільки треба було вложити праці.

Успішно підготовлювано та виконувано й культурну працю; організовано концерти, доповіді. Запрошувано визначних доповідачів та лекторів. Ми вітали в нашій залі бл. п. Олену Залізняк — голову СФУЖО, Олену Лотоцьку з Америки, Ірину Пеленську з Австралії, Ірину Павликовську — голову Крайової Управи ЛУКЖ, почесну голову Крайової Управи ЛУКЖ, п-ні Катерину Крас, Єпархіяльну Голову п. Анну Чайко 1967 року, п- Катрю Гарасевич 1961 р., письменницю Софію Парфановнч, і часто Ексцеленцію Кир Ізидора, що між іншим був Гостем ЛУКЖ, на 10-літнім ювілею 1961 року. Вітано Кир Андрея Сапеляка з Аргентини і Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого 1968 року. Рівнож відвідав нас Микола Понеділок у 1968 році, поетеса Зоя Когут в 1974 р. і малярка Крюков та багато інших визначних людей, що прибували до нас на соціяльні чи парохіяльні торжества, на які все наші членкині знайшли час брати участь зі своїми родинами.

Не забуто й дітей у розвитку культурно-освітньої праці Ліги при нашій парохії. Вони чотири чи п'яти-літні малята під проводом культ.-освітньої референтки п. Софії Барабаш, виступали в день матері, св. Миколая та Шевченківські роковини з піснями та віршами на розвагу і гордість своїм родичам. Діти росли і постепенно вступали в садочок, рідну школу, вівтарну дружину та УКЮ. Пішли в університети і при волі Божій наша парохія дочекалась свого священика, Всеч. о. Христофора Заяця. Інші стали докторами, інженерами, вчителями, адвокатами, директорами шкіл та людьми багато інших професій, що працюють на користь нашої громади.

Першою Предсідницею нашого відділу як вже згадано, була пані Ольга Федорик, що вложила велику працю в розвиток цілої нашої громади, в часі 11 літ своєї каденції. За нею слідує пані Текля Станкевич, 1 рік; пані Галина Кріса, 7 років; пані Ірина Кравчук, 2 роки; пані Софія Петрашко, 1 рік; а тепер вже 2-ий рік вміло очолює відділ пані Анна Самсон. Усім Достойним Предсідницям належиться вислів признання за взірцевий провід відділу та ревну і віддану працю для добра відділу та громади. Рівнож належиться щира подяка паням, що перші слідували за своїм проводом: культ.-освітній референтці п. Софії Барабаш, та паням: Галині Крісі, Марії Струмінській, Надії Климовській, Меланії Шевчук, Марії Телішевській, Розалії Вакулінській, Розалії Ковальчук-Урбан, Анні Данилевич, Марії Козак, Юлії Карій, Марії Кардаш, Софії Литвин, Станіславі Гірняк, Ользі Олійник, Тетяні Беднарській та всім членкиням відділу, що все знайшли час позитивно відгукнутись на заклик свого проводу.

Без цих численних працівниць, відділ Ліги не зумів би придбати для нашої церкви Дзвін, Кивот, вітраж Княгині Ольги, вишиті хоругви, Служебні книги, прекрасні фелони, вінчальні корони, приладдя до кухні, фіранки в залі, куртину для сцени, умеблювання резиденції та допомогти бідним українцям у Німеччині, Англії, Югославії, Бразилії, Аргентині, Польщі, і навіть тепер в Україні. Усюди наша поміч протягом минулих 25-ти літ принесла пільгу. Кругом нас тут в Монтреалі відвідується старців, хворих. Жертвується на потреби нашого національно-культурного життя. У часі відві-

УПРАВА ЛУКЖ:

Перший ряд від ліва, сидять: Станислава Гірняк, фінансова секретарка, Марія Телішевська, касієрка, Анна Самсон, голова, о. Ярослав Гайманович, о. декан Іван Гаврилюк, Ольга Федорик, почесна голова, Галина Кріса, бувша голова, Меланія Шевчук, фінансова секретарка. — Другий ряд від ліва: Анна Грицик, делеґатка до КУК, Надія Лащук, делеґатка до КУК, Доміцеля Роґаля, сусп. опіка, Розалія Урбан, господиня, Ярослава Іванська, заступниця голови (2-га), Ірина Кравчук, бувша голова, Ольга Олійник, заступниця голови (1-ша). — Третій ряд від ліва: Марія Кардаш, господиня, Ксеня Гук, делеґатка до Товариства за Патріярхат, Емілія Микитюк, контрольна комісія.

дин Блаженнішого Патріярха дано 500 дол. Ліґа є меценатом енциклопедії українознавства. Щорічно уділяється стипендії для учнів Рідної Школи та Курсів українознавства. Дається поміч Комітетові Українців Канади та всім парохіяльним і світським організаціям на терені Монтреалу й околиці. Передано приблизно 30.000 долярів на Добродійний Інститут Святого Йосифа. Ініціятива побудови дому для старших почалась від відділу Ліґи 1959 року та сталась загальним проєктом українців Монтреалу, що увінчалось закупом гарного дому на сімнадцять приміщень для потребуючих старших українців. Місцевий відділ ЛУКЖ працює й поза межами своєї парохії; є членом відділу КУК в Монтреалі, підтримують діяльність СФУЖО. Належать до Комітету зв'язку ЛУКЖ і до "Монтрель Сітізеншіп Кавнсіл", де часто гостять перекускою понад сто нових громадян Канади, прибувших з ріжних країн світу.

Ліґа співпрацює зі всіма українськими жіночими організаціями Монтреалу, що разом присвятили багато часу й труду на світовій виставі "Експо 67", а потім що року на українському тижні, що відбувається на виставі "Людина і її світ". Старанно приготовлено прийняття для голови Союзу Світового Комітету Жіноцтва пані Марії Білосілл з Еспанії та першої місто-голови пані Елізабет Долин з Ірляндії і таким чином ширять українську культуру та гостинність у світі.

Свій успіх Ліґа завдячує дорогим духовим провідникам та Отцям, що все дорожили її працею та заохочували жіноцтво до нових починів. Жіноцтво виявляє свою вдячність для них вечерками, присвяченими ім'янинам та уродинам своїх священиків, і навіть влаштували Срібний Ювілей Світл. о. Протопресвітерові Антонієві Цимбалістому. Усім нашим улюбленим Отцям, що працюють у Христовому винограднику належиться послух та підтримка.

ОБ'ЄДНАННЯ КАТОЛИЦЬКИХ УКРАЇНСЬКИХ МОЛОДИХ МУЖЧИН

Весною, 1963 року, стрінулись в залі парохії Успення Божої Матері декілька молодших мужчин та й в часі дискусії на ріжні теми п. Михайло Косюк вніс, що ніхто до цієї пори не зорганізував ще 50-ліття релігійно-національної праці Впреп. о. Жанові, ЧСВВ, хоч річниця вже минула.

Цей внесок підтримали присутні вихованці Отця Жана з матірної парохії св. Михаїла, та одноголосно рішено вибрати ініціятивний комітет, і поручити йому зайнятись підготовкою ювілею та опрацювати плятформу для створення Об'єднання Католицьких Українських Молодих Мужчин, базуючи потребу цього тим, що декілька літ тому діяло при парохії Об'єднання Молодих Подруж, та з їм відомих причин перервало свою діяльність.

Головою ініціятивного комітету вибрано адв. В. Данчишина, а містоголовою у справі ювілею та спеціяльних завдань п. Михайла Косюка. Пан Теодор Диметришин взяв пост секретаря, а п. Ярослав Данилевич, пост скарбника. Їм поручено установити дату основних зборів та повідомити про це молодих мужчин нашої католицької громади, уважаючи, що на тих зборах прийдеться ширше обговорити ідею та по змозі вибрати перший офіційний заряд.

Ініціятивний комітет, отримавши згоду свтл. п. о. Михайла Гаврилюка та парохіяльного заряду, скликав основуючі збори в квітні 1963 року, де присутні радо прийняли ідею, вибрали першу екзекутиву, з адв. Василем Данчишином на чолі — та поручили опрацювати правильник, на підставі слідуючих точок: "Безкорисно працювати серед нашого народу на славу Богові, в користь нашої Католицької Церкви та Батьківщини, рука в рука із усіми нашими громадськими групами, яким лежить на серці добро Української Нації.

Розвинути працю серед нашої молоді на полі громадської єдности та спільного діяння на підставі засад Католицької Віри — під патронатом Духовенства, і притягнути до праці молодих освічених людей, щоб жертвували свій приклад для молодшого покоління".

Золотий Ювілей св. п. Впрп. Отцеві Жанові 10-го листопада 1963 року удався величаво, і чистий дохід призначено на початковий фонд, Фундації Його Імени для визначних україн-

ПЕРША ПРЕЗИДІЯ О.К.У.М.М. 1963 РОКУ:

Сидять зліва: Т. Диметришин — скр., дир. Е. Крук — містоголова, суддя В. Данчишин — голова, М. Косюк — містоголова, Я. Данилевич — скарбник, М. Дулепка — франкомовн. секретар. — Стоять зліва: В. Мотилівський — англомовн. секретар, М. Шанайда, В. Косюк, Ст. Кравчук, С. Матвій, П. Масний і М. Данчишин — члени управи.

СТИПЕНДІЙНИЙ КОМІТЕТ ФУНДАЦІЇ ІМ. ВПРЕП. О. Й. ЖАНА ЧСВВ 1969 РОКУ

Стоять зліва: Дир. Е. Крук, Т. Диметришин — секр., о. Я. Гайманович — капелян, Преосв. Кир Ізидор Борецький — Патрон Фундації, М. Косюк, д-р С. Е. Климчук — голова, суддя В. Данчишин і В. Станімір — містоголова.

ських католицьких випускників середніх шкіл Монтреалу й околиці. Для цього завдання покликано в життя Стипендійний Комітет, що складається з членів Об'єднання та визначних українських громадян міста.

Перші стипендії та нагороди уділено кращим випускникам середніх шкіл 21-го листопада 1964 року, і повторюється що-річно; так що до цієї пори уділено вже $8.875.00 для 72-їх стипендіят, про що подрібно повідомляється у щорічних пропам'ятних брошурках стипендійного комітету.

Кожного року стипендійний комітет запрошує на уділення стипендій, визначних українців з усіх галузей життя Канади, і тим чином заохочує нашу молодь до вищих студій та заразом пропагує здібність українців у діяспорі.

Об'єднання було Ініціятором признання заслуг місцевим діячам у громаді, винагородивши їх грамотами на принятті даному у їх честь, що тепер вже й інші організації наслідують. Активно працюють в житті громади; члени брали участь у підготовці конференції на тему "Перспективи Канадських Українців у Квебеку", що відбулось 9, 10 та 11-го червня 1972 року, на університеті Конкордія. Вони справляють спільні сніданки для молоді при церкві та виконують безліч інших завдань в користь нашої громади.

Працюють вони і серед наших співгромадян, щоб поширити їхнє знання про нас. Зорганізовано вечір українського танку та пісні і відправлено нашу Співану Службу Божу для франкомовних жителів в Ляваль, що створило для них приємне враження та придбало приятелів для українців. Вони рівнож їздили до Прем'єр-Міністра П. Е. Трудо в Оттаві, 25-го травня 1972 року, з петицією, щоб став в обороні наших переслідуваних науковців на Україні.

Належиться згадати і їхнє жіноцтво. Це ж вони підготовляють дефіляди моди і призначають доходи на ріжні добродійні цілі. Дано поважну суму грошей до Інституту Святого Йосифа на побудову дому для старших та щороку висилають незаможних дітей на дво-тижневий побут до місцевих українських осель в околиці.

Об'єднання Католицьких Українських Молодих Мужчин є членом місцевого відділу Комітету Українців Канади та автономним членом Крайового Братства Українців Католиків.

СЛОВО ПРЕДСІДНИКА ЗАРЯДУ

Молодий ще тоді Владика Торонтонської Єпархії, Кир Ізидор Борецький, бачив велику майбутність нашої Української Католицької Громади на терені східньої Канади, коли дня 24-го листопада 1950 року проголосив Декретом нову Українську Католицьку Парохію Внебовзяття Божої Матері на Роземонті, у місті Монтреалі, провінції Квебек, що сьогодні святкуємо її Срібний Ювілей.

Першим її парохом назначив наш Владика світл. п. Всеч. о. Михайла Гаврилюка, і скликавши перші парохіяльні збори дня 17-го грудня 1950 року, вибрано парохіяльний заряд із бл. п. Костем Телішевським на чолі. Новозорганізована громада взялась до праці над підготовою до будови Дому Божого і скоро увінчала свій труд здвигненням церкви, де сьогодні заносимо наші молитви перед Престіл Божого Маєстату.

Тому клонимо голови перед нашими попередниками, що своїм відважним почином придбали для нас цей Величавий Дім Божий та високо мусимо цінити Ваш труд та жертвенність, дорогі парохіяни, бо Ви Вашим трудом — жертвенністю і довір'ям до своїх священиків та заряду у протязі минулих двадцяти-п'яти літ, уможливили святкування сьогоднішнього ювілею.

Я, що особисто вже другу каденцію втішаюсь Вашим довір'ям, розуміючи свою недосвідченість перед моїми попередниками, складаю сердечну подяку Отцям за щирість та заохоту. Парохіяльним Організаціям усім парохіянам і членам заряду, за підтримку, щирість та дорогоцінну поміч у праці для добра нашої парохії.

Особливу подяку складаю нашому Сестрицтву Апостольства Молитви та Лізі Українських Католицьких Жінок при парохії, що своїм трудом і мистецькістю так гарно утримують красу внутрі церкви.

Щасти нам, Боже, дочекати Золотого Ювілею.

Василь Гладкий

ЦЕРКОВНИЙ ЗАРЯД:

Перший ряд від ліва до права сидять: Я. Савка — фінансовий секретар, Д. Петрик — роздягальня, І. Онишкевич — містоголова, о. Я. Гайманович — сотрудник, о. І. Гаврилюк — парох, В. Гладкий — голова Заряду, Р. Шмідт — господар будинку, П. Диць — господар будинку, С. Британ — старший брат. — Другий ряд стоять: М. Слоньовський — рекордовий секретар, В. Любка — 2-ий заступник фін. секретаря, О. Кріса — завідуючий бенкетів, В. Третяк — голова контрольної комісії, Б. Чумак — завідуючий зовнішніх справ, В. Косюк — член контрольної комісії, В. Гірняк — 1-ий заступник фін. секретаря, С. Лащук — завідуючий забав та бенкетів. — Третій ряд, стоять: С. Склярчук — скарбник, С. Вербовий — винайм залі, С. Добровольський — завідуючий хору, М. Дулепка — член контрольної комісії, Р. Крупський — представник до Ради за Патріярхальний устрій.

Сидять зліва: В. Гладкий, Г. Кріса — містоголова, проф. Я. Двожак — містоголова, о. Я. Гайманович — сотрудник, о. Протоєрей І. Гаврилюк — парох, суддя В. Данчишин — голова, О. Федорик і Р. Шмідт. Стоять зліва: Т. Диметришин — секретар, С. Вербовий, В. Косюк, Д. Лесько, Т. Ф. Паркін, А. Самсон, Я. Данилевич та І. Онишкевич — скарбник. (На знимці бракує п. Шкляра).

ПОДЯКА

Духовні Отці Парохії Успення Божої Матері на Роземонті та Парохіяльний Заряд разом з Ювілейним Комітетом цим складають сердечну подяку нашому Дорогому Владиці Преосвященному Кир Ізидорові та всім Дорогим Всв. і Всч. Отцям. Парохіяльним та Жіночим Управам. Зарядам Громадських Угруповань, всім нашим громадянам і іншим співгромадянам за щиру співпрацю та духову й матеріяльну підтримку.

Низько хилимо голови, бажаючи висловити для Вас усіх пошану, розуміючи, що без Вашої дорогоцінної співпраці 25-ліття нашого храму не відбулось би так величаво.

Щиро молимо Всевишнього Господа, щоб щедро обдарив Своїми обильними ласками нашого Дорогого Патріярха, Блаженнішого Кир Йосифа Сліпого у Його починах на славу Божу, в користь нашої Католицької Церкви та Українського Народу.

о. Протоєрей І. ГАВРИЛЮК — парох

о. Я. ГАЙМАНОВИЧ — сотрудник

Суддя В. ДАНЧИШИН — гол. ювіл. к-тету

В. ГЛАДКИЙ — гол. парох. заряду

проф. Я. ДВОЖАК — містогол. ювіл. к-тету

Г. КРІСА — містогол. ювіл. комітету

Т. ДИМЕТРИШИН — секр. ювіл. к-тету

К. КОГУТЯК — секр. ювіл. комітету

УКРАЇНСЬКА КАНАДСЬКА UKRAINIAN CANADIAN

ФУНДАЦІЯ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

ЦИМ ЗАСВІДЧУЄМО ЩО

THIS IS TO CERTIFY THAT

У МОНТРЕАЛІ

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ПАРАФІЯ У. Б. М.

Є ЧЛЕНОМ ФУНДАЦІЇ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, ЗБАГАТИВШИ СВОЇМ ЩЕДРИМ ДАТКОМ ЦЕЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

IS A MEMBER OF THE SHEVCHENKO FOUNDATION AND HAS MADE A GENEROUS CONTRIBUTION TO ITS CAPITAL FUND

Гр. Глинка

ПРЕЗИДЕНТ – PRESIDENT

В. Денис

СКАРБНИК – TREASURER

С. Ярослав Кашуба

ЕКЗЕКУТИВНИЙ ДИРЕКТОР
EXECUTIVE DIRECTOR

ФУНДАТОР-FOUNDER

НАРОДНЯ ФУНДАЦІЯ ІМ. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Вінніпеґ, Манітоба, 9 вересня 1975

Українська Католицька Парафія
Успення Б.М.,
Монтреал, Кве.

Вельмишановні Пані і Панове,

При цьому листі пересилаємо Вам Вашу грамоту Фундатора Шевченківської Фундації. Ця грамота є дорогоцінним документом, який засвідчує, що Ви Вашим щедрим датком збагатили у великій мірі фонд Шевченківської Фундації, якої завданням є зберігати й розвивати українську культуру в Канаді.

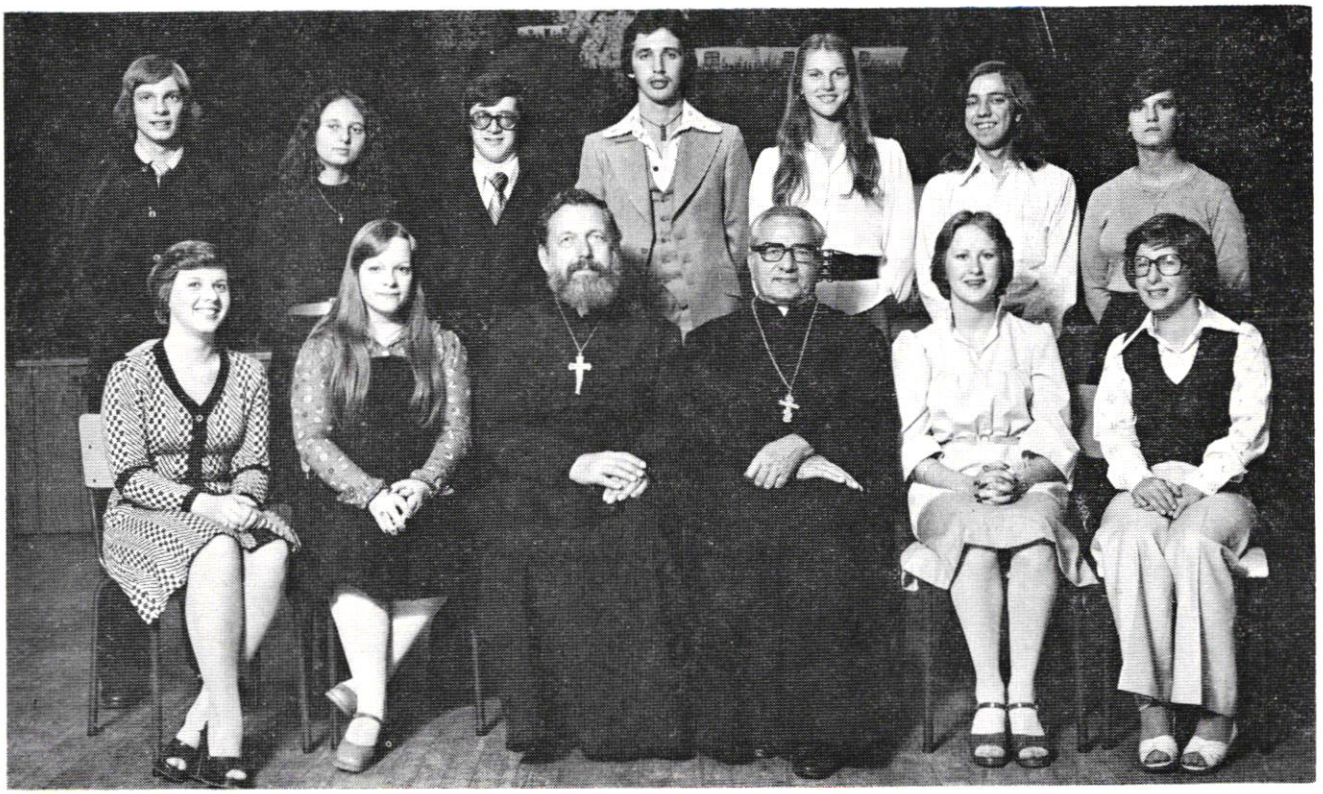
Ми зберігаємо скарби тисячолітньої української культури для закріплення нашої ідентичности тут в Канаді, бо ми віримо, що зберігаючи культурну спадщину наших батьків, ми в першій мірі залишимось собою і рівночасно збагатимо нашим вкладом культуру Канади. В цей спосіб ми забезпечимо для наших дітей і внуків належне їм місце серед канадського суспільства, що дасть їм можливість краще сповнити свої обов'язки супроти української громади.

Ця настінна грамота повинна сповнити ще одну місію. Якщо Ви будете тримати її на видному місці, де Ваші приятелі і найближчі знайомі при нагоді відвідин могли б її бачити, то є надія, що вони підуть Вашими слідами і допоможуть їхніми датками в короткому часі збільшити фонди Шевченківської Фундації до повного мільйона долярів, що дасть їй можливість краще сповнити свій обов'язок.

Ще раз просимо приняти від Дирекції Шевченківської Фундації щиросердечну подяку і найвище признання за Ваше зрозуміння і відданість для великих завдань нашої фундації.

З правдивою пошаною,

С. Яр. Кальба
Екзекутивний Директор

УКРАЇНСЬКЕ КАТОЛИЦЬКЕ ЮНАЦТВО:

Сидять зліва: Калина Ісаюк, Маріянна Лащук — голова, о. Ярослав Гайманович — духовний провідник, о. Протоєрей Іван Гаврилюк, Наталка Фіґура, Даня Ісаюк. — Стоять зліва: Марко Лащук, Дарія Любка, Іван Кріса, Михайло Дзвонок, Віра Корбяк, Євген Чубатий і Дебі Гюс.

ПАРОХІЯЛЬНИЙ ХОР:

Сидять від ліва: Дарія Савка, Наталя Мадай, о. Ярослав Гайманович, дир. проф. Володимир Грицай, о. декан Іван Гаврилюк, Меланія Грицай, Ольга Кучарська, Софія Мацук. — Другий ряд (від ліва до права): Остап Гельнер, Марія Ганяк, Анна Самсон, Софія Куцах, Галина Кріса, Марія Цяпа, Катерина Приступа, Магдалина Петрунець, Василь Самсон. — Третій ряд: Стефан Добровольський, Михайло Мартин, Василь Грицик, Михайло Луцишин, Богдан Балицький, Григорій Лазор, Ярема Савка, Осип Цяпа, Осип Юрчишин, Василь Шимуха.

ВІВТАРНА ДРУЖИНА:

Зліва до права: Тарас Леськів, о. Ярослав Гайманович, Тарас Петринець, Богдан Романів, Петро Зінько, Всеч. о. Іван Гаврилюк, Василь Гладкий, Роман Мавко.

РІДНА ШКОЛА

Рідну Школу при парохії Успіння Божої Матері в Монтреалі заснував на просьбу пароха св. п. отця Михайла Гаврилюка пан мґр. Василь Бринявський, який в році 1965 був висвячений на священика. В жовтні 1950 р. записалося 21 дітей, різного віку. Створився один відділ, якого першим і одиноким учителем був отець В. Бринявський. Навчання відбувалось двічі в тиждень, в понеділок і в п'ятницю від год. 4—6 по пол. Рік пізніше в жовтні 1951 р. вже було два відділи і двоє учителів, о. В. Бринявський і його дружина пані Ярослава Бринявська. Панство Бринявські стали фактичними основниками цеї Рідної Школи; о. В. Бринявський став першим директором і є ним до сьогодні, а його дружина першою учителькою і є нею до сьогодні. За старанням о. пароха Михайла Гаврилюка, Монтреальська Католицька Шкільна Комісія дала до диспозиції дві залі в англійській школі Ст. Брендан'с при 9-ій Аве. і оплачувала одного учителя за навчання французької мови.

Парохія почала розвиватись швидким темпом, так же розвивалась і Рідна Школа. Кожного року прибувало більше учнів, збільшувалось число учителів. В 1959 році о. директор В. Бринявський зорганізував передшкілля, якого першою учителькою була пані Дарія Манило. В 1961 році 18 учнів закінчило першу сьому клясу. Відділи почали подвоюватись і в 1964 р. вже було два відділи 7-ої кляси і 36 випускників. У 1971 р. зорганізовано букварну клясу, щоби добре підготовити дітей до першої кляси. В 1973 р. за старанням о. директора зорганізувався садочок і його першою учителькою була пані Оксана Сербин. В тому теж році створився відділ навчання української мови для чужомовних і його до сьогодні провадить пані Мирослава Бушард. Сьогодні, щоби закінчити Рідну Школу, дитина вчиться від третього року життя через садочок, передшкілля, букварну і від 1-ої до 7-ої кляси, значить 10 років навчання української мови. Тоді може вступати на Курси Українознавства, які числяться вже як середня школа.

Шкільна метрика виказує, що до Рідної Школи за тих 25 літ вписалось 1302 дітей, тобто пересічно 52 річно. Число новозаписаних росло в роках від 1950-1966, а відтак почало маліти. Найбільше новозаписаних дітей було в роках від 1960 до 1966 (60—70 річно). Найменше вписалось в 1972 р., лише 20, а цього року 1975-го вписалось 40.

З ростом числа учнів росло запотребування на учителів. Це питання вміло розв'язував о. директор В. Бринявський. Він завжди старався знайти фахових учителів серед старшого покоління, з практикою навчання на рідних землях, а також пошукував за молодими учителями, які покінчили педагогічні студії в Канаді. І так у Рідній Школі зійшлися дві методи: давня і модерна і витворилася своєрідна рідношкільна метода, як вислід співпраці учителів двох різних поколінь.

Число учителів росло від 1-го в 1950 р. до 16-ти в 1964 р. і змаліло до 13 в 1975 р. Сьогодні занятих 13 учителів у Рідній Школі за таким порядком:

о. мгр. Василь Бринявський — директор
сестра Плакида — релігія
пані Ірина Павлів — садочок
" Олена Маців — передшкілля
" Ірина Боднар — букварна кляса
" Софія Мацук — перша кляса
" Лідія Лугова — друга кляса
" Людмила Дідух — третя кляса
" Марія Брикович — четверта кляса
" Стефанія Ватаманюк — п'ята кляса
" Наталія Гуцал — шоста кляса
" Ярослава Бринявська — сьома кляса
" Мирослава Бушард — відділ української мови для чужомовних

У шкільній хроніці записаних 47 учителів, між ними 4 сестри і 2-ох священиків, що навчали протягом тих 25-ти літ, з яких двоє відійшло у вічність, то є бл. пам. сестра Гертруда і бл. пам. Марта Левицька.

Нижче подаємо поазбучний спис усіх учителів, які впродовж 25-ти літ навчали у цій Рідній Школі:

1	пан	Микола Андрухів
2	пані	Софія Барабаш
3	"	Олеся Бережницька
4	"	Ірина Боднар
5	"	Катря Брикович-Червоняк
6	"	Марія Брикович
7	"	Ярослава Бринявська
8	отець	Василь Бринявський
9	пан	Юрій Бринявський
10	"	Борис Будний
11	пані	Мирослава Вербицька-Бушард
12	"	Іванка Височанська-Весоловська
13	"	Стефа Ватаманюк
14	†сестра	Гертруда
15	пані	Наталія Гуцал
16	пан	Ярослав Двожак
17	пані	Людмила Дідух
18	"	А. Добущак
19	сестра	Еміліяна
20	"	Єфрема
21	пан	Д. Казанівський
22	пані	Тереса Коцур

РІДНА ШКОЛА ПРИ ПАРАФІЇ УСПІННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ В МОНТРЕАЛІ, ТРАВЕНЬ 1965 РОКУ
Від ліва до права, стоять: пані Богдана Мончак, пані Олена Мацiв. — Сидять: пані Софія Мацук, пані Оксана Цибульська, пані Стефа Ватаманюк, пані Марія Брикович, пані Ярослава Кушнір, пані Наталія Гуцал, отець Михайло Гаврилюк, отець декан Михайло Залеський, отець директор Василь Бринявський, заст. директора пан Ярослав Двожак, пані Лідія Лугова, пані Ярослава Бринявська, пан Д Казанівський і пані Ірина Боднар, і стоїть пані Марія Чолій.

23	панна	Роксоляна Кручова
24	пан	Омелян Кушнір
25	пані	Ярослава Кушнір
26	панна	Ірина Левицька
27	бл. п.	Марта Левицька
28	панна	Лариса Лугова
29	пані	Лідія Лугова
30	панна	Слава Максимків
31	пані	Лідія Мандрик-Гаврилюк
32	”	Дарія Манило
33	”	Марія Мариняк
34	”	Олена Мацiв
35	”	Софія Мацук
36	”	Богдана Мончак
37	”	Ірина Павлів
38	пан	Ярослав Паньків
39	пані	Христя Попадинець-Сохоцька
40	пан	Д. Пилат
41	пані	Оксана Сербин
42	”	Ірина Сінецька
43	”	Оксана Цибульська
44	”	Оксана Цибушник-Балюта
45	отець	Антоній Цимбалістий
46	пані	Марія Чолій
47	сестра	Плакида

Отець директор В. Бринявський дуже багато клопотався, щоби втримати шкільний бюджет в рівновазі. До 1970 року Монтреальська Католицька Шкільна Комісія оплачувала приміщення і учителів, що вчили французьку мову, а батьки доплачували. Зі загостренням квебецької політики, Шкільна Комісія зажадала усунення половини українських учителів в заміну за учителів французького походження. В наслідок цеї ситуації батьки були змушені перебрати адміністрацію школи. Велику працю виконував і до сьогодні виконує фаховий адміністратор пан Роман Полюга.

За старанням отця директора В. Бринявського від 1972 року Міністерство Іміграції оплачує приміщення для всіх Рідних Шкіл Монтреалю і околиці.

Крім навчання українознавчих предметів педагоги Рідної Школи приготовляли протягом шкільного року імпрези з мистецькою програмою, з таких нагод як: "Гостина св. Миколая", "Ялинка", "Шевченківський Концерт" і "Свято Матері" з деклямаціями, хоровими точками, театральними і балетними інсценізаціями.

Ініціятором цих імпрез з самого початку була пані Ярослава Бринявська, а пізніше

включилися інші учителі, а зокрема учительки як: пані І. Боднар, С. Мацук, Н. Гуцал, С. Ватаманюк, Л. Лугова, М. Брикович, Д. Манило, О. Мацiв, бл. п. М. Левицька, та панове Д. Казанівський і Я. Двожак.

Видатну ролю у мистецькій підготовці цих імпрез відіграла пані Марійка Чолій, відома Монтреальська солістка меццо-сопрано і диригент місцевого хору. Їй завдячує школа музичне і хореографічне оформлення майже кожної шкільної імпрези.

При Рідній Школі існує Батьківський Комітет, члени якого помагають учителям в уряджуванні шкільних імпрез, а голова помагає в адміністрації школи. Сьогоднішнім головою Батьківського Комітету є пан Богдан Лук'яненко.

На протязі свого існування при парохії Успіння Божої Матері Рідна Школа діставала завжди безплатно парохіяльну залю на влаштовування шкільних імпрез. З імпрезами були зв'язані проби, які кожноразово відбувались у залі парохії У.Б.М. В заміну за це, учителі Рідної Школи кожного року приготовляли виступи дітей підчас імпрез влаштовуваних церковним зарядом, нап. підчас куті: сценки, коляки, вірші, або підчас Свяченого: гагілки, вірші та танці. Дітвора Рідної Школи брала участь і в парохіяльних святкуваннях, як: 10-ліття Торонтонської Єпархії, приїзд єпископа, висвячення отця Бринявського, приїзд Блаженнішого Патріярха Йосифа, 60-ліття св. пам. отця Михайла Гаврилюка та 60-ліття отця декана Антонія Цимбалістого.

ЛУКЖ при парохії У.Б.М. від початків існування завжди помагала Рідній Школі матеріяльно. Вже в 1956 році, коли головою була пані Ольга Федорик, ЛУКЖ уфундувала декорації до діточих імпрез, які виконав покійний мистець Богдан Білошевський. Закупила теж маленьку бібліотеку для дітей і патефон з платівками казок. Вже вісім років кожночасна голова ЛУКЖ при парохії У.Б.М. приходить на закінчення шкільного року до школи і вручає нагороди учням 7-ої кляси за найкращі успіхи в навчанні.

Хоч в році 1973 на бажання збору батьків Рідна Школа при парохії У.Б.М. змінила назву на Рідна Школа іменем Митрополита Андрея Шептицького, то відносини заряду церкви і ЛУКЖ при парохії У.Б.М. до школи не змінились. Члени церковного заряду і ЛУКЖ добре розуміють, що — діти і молодь — це наша майбутність. Тому церква й школа повинні іти впарі і працювати спільно над вихованням молодого покоління.

Софія Мацук

УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОСЛАВНИЙ СОБОР СВЯТОЇ СОФІЇ

St. Sophie's
Ukrainian Orthodox Cathedral

Cathédrale Orthodoxe Ukrainienne
Ste-Sophie

6250 - 12th Avenue,
MONTRÉAL, QUÉ., H1X 3A5
TÉL.: 728-0545

ЩИРІ ПОЗДОРОВЛЕННЯ ДУХОВЕНСТВУ Й УСІМ ВІРНИМ
ГРОМАДИ УСПІННЯ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ
З НАГОДИ ВАШОГО 25-ЛІТТЯ.

З українським християнським привітом: Слава Ісусу Христу!

За Громаду Собору Св. Софії:

Свящ. Ігор Куташ — Настоятель **Василь Дмитрук — Голова**

Володимир Вараниця — Секретар

ПАРОХІЯ СВ. ДУХА – СИДНІЙ, НОВА ШКОШІЯ

ВСЕЧЕСНІШИЙ І ДОРОГИЙ ОТЧЕ ДЕКАНЕ,

Приємно було мені довідатись від Вас про святкування 25-річчя існування Вашої Парохії Успення Пречистої Діви Марії. Я мав милу нагоду працювати в Вашій Парохії з Вашими Парохіянами зо два роки. Кожна парохія, яка росте і розвивається, є взірливим знаком живучого і працьовитого духа Пароха, Сотрудника, і Вірних, тому щиро радію з усіми Вами у святкуванні двадцять п'ять років молитви, Божих благодарів, і праці.

Нехай Всемилий Господь надальше подає Вам, Дорогий Отче Декане, Отцеві Гаймановичові, Вашому відданому Сотрудникові, і всім любим Парохіянам многість своїх обильних ласк, багато кріпкого здоров'я, і кожну силу і поміч надальше ревно працювати у Вашій молодій, і многонадійній Парохії.

Ваш у Христі Господі,

О. Едвард ЯРЕМА

ПРИВІТ РІДНІЙ ЦЕРКВІ

У неділю рано нас мати вмивала,
Чисту одежину на нас закладала.
До церкви вела нас — молитви навчала,
І всі чистим серцем Бога прославляли.

Але прийшла хвиля, щоби ся прощати,
З жалем рідну церкву прийшлось покидати.
Ті вежі високі, що нас там вітали,
І хрести святії, що блиском сіяли.

Сонечко сходило — ми свій край прощали,
Ми у своїй церкві поріг цілували.
Ми там ся родили і там виростали,
Перший раз Ісуса там в серденько брали.

Ми то в серцях носим, що нас вчила мати,
Й хоч надію маєм — до краю вертати
Тут церкви будуєм, щоб не забувати,
І чужу країну вчимось шанувати.

О рідна церковце — як тебе забути,
Не було й неділі, щоб в тебе не бути.
Тужим за тобою та за рідним краєм,
Не раз теплим словом про тебе згадуєм.

Стефанія Ракуш

ПРИВІТ НАШІЙ ПАРОХІЇ УСПЕННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ НА РОЗМОНТІ

Благослови, Боже, Нашого Патріярха, Блаженнішого Кир ЙОСИФА Сліпого та Нашого Владику, Кир ІЗИДОРА Борецького за опіку над Нашою Парохією.

Благослови, Господи, Наших Душпастирів: Світл. о. Івана Гаврилюка та Всч. о. Ярослава Гаймановича за їх відданість Богу та народові.

Нехай Всевишній винагородить членів Нашого Заряду, усі Парохіяльні Організації, їх родини та діточок і всіх мирян, за віддану працю та жертвенність на розвиток Нашої Парохії.

За Управу Сестрицтва Апостольства Молитви:

Стефанія РАКУШ, голова — Анастазія МАРТИНЮК, секретарка

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ПАРОХІЯ СВЯТОГО ДУХА

МОНТРЕАЛЬ, ПОЇНТ СТ. ЧАРЛЬЗ

1139 вул. Ширер

Щиросердечно вітаємо наших братів із Парохії Успення Божої Матері на Розмонті з 25-літнім Ювілеєм Вашого існування і бажаємо Вам дальшого поступу в розбудові українського католицького громадянства у Вашій дільниці.

Нехай Господь обдарує Вас багатьма ласками, щоб Ви й надалі могли успішно працювати на славу Божу і України.

О. Сергій ҐАР — душпастир

Дмитро Спасик із Церковним Зарядом

Ольга Янів з усім відділом ЛУКЖ

Текля Сидор із членками Сестрицтва Апостольства Молитви

ПАРОХІЯ СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО

ЛЯШІН

Щиросердечно вітаємо Всечесніших Отців, Заряд та всіх членів парохії Успення Божої Матері з нагоди ювілейних святкувань 25-річчя Вашої парохії.

Рівночасно бажаємо Вам Божого благословення для дальших успіхів у Вашій праці на славу Української Католицької Церкви та Рідного Народу.

о. Василь Бринявський
парох

Василь Кравець
голова

Зенон Гаврилюк
писар

Українська Католицька Парохія

Св. Архистратига Михаїла

разом з

Лігою Українських Католицьких Жінок

та іншими парохіяльними організаціями

2383 Iberville, Montreal

З нагоди торжественного відзначення 25-ліття основання Парохії Успення Божої Матері на Роземонті, Монтреаль, — усім бувшим працівникам і членам Парохії пересилає

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

Старших віком осіб клюб "Тризуб"

Рене Чумак — голова

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ПАРОХІЯ
СВ. МИКОЛАЯ В ЛЯСАЛЬ

З нагоди двадцять п'ять літного Ювілею Вашої Церковної Громади, заряд і членство парафії св. Миколая в Лясаль пересилає Вам щирі ґратуляції та бажає Благословення Божого у дальшій Вашій праці.

З християнським привітом

За Церковний Комітет:

Василь Федун — голова
Г. Хацевич — секретар

З нагоди 25-річчя існування
ПАРОХІЇ УСПЕННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ
на Роземонті в Монтреалі
СЕРДЕЧНИЙ ПРИВІТ
і найкращі побажання дальших успіхів у праці для добра і слави доброго імени України та непоборного Українського Народу
пересилає
Управа С.Т. "Україна" в Монтреалі

ЩИРИЙ ВОЯЦЬКИЙ ПРИВІТ
і побажання дальшого розвитку
ПАРОХІЇ УСПІННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ
на Роземонті
у 25-ліття її і праці для Христової Церкви й Рідного Українського Народу
складає
Монтреальська Станиця кол. Вояків
І-ої Української Дивізії
Української Національної Армії

Євген Костюк — голова
Василь Горбатюк — писар
о. Ярослав Гайманович — капелян станиці

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

пересилає

Родина МИКОЛА МИКИТЮК

УКРАЇНСЬКА НАРОДНЯ КАСА В МОНТРЕАЛІ

La Caisse Populaire Ukrainienne de Montreal

СКЛАДАЄ ПРИВІТ

ОТЦЯМ ДУШПАСТИРЯМ,

ЦЕРКОВНОМУ КОМІТЕТОВІ ТА ВСІМ ВІРНИМ

З НАГОДИ СВЯТКУВАНЬ 25-РІЧЧЯ ІСНУВАННЯ

ПАРОХІЇ УСПЕННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ

та

БАЖАЄ ВЕЛИКИХ УСПІХІВ У ДАЛЬШІЙ ПРАЦІ

НА СЛАВУ БОГА, ДЛЯ ДАЛЬШОГО РОСТУ НАШОЇ

ЦЕРКВИ ТА ДОБРА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

УПРАВА

УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНЬОЇ КАСИ

В МОНТРЕАЛІ

Централя: 3250 est, rue Beaubien — Montreal, Québec H1X 3C9
Tel. 721-3695

Філія: 3960 St. Laurence Blvd. — Montreal, Québec
Tel. 845-8365

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ

В МОНТРЕАЛІ

щиросердечно вітають

Отців Душпастирів, Церковний Комітет та всіх Вірних

з нагоди

СВЯТКУВАНЬ 25-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ

ІСНУВАННЯ ПАРОХІЇ УСПЕННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ

та

бажають обильних успіхів у дальшій праці

на славу Бога та добра нашої Церкви і Народу

Ліга Визволення України та Об'єднання Жінок ЛВУ

Спілка Української Молоді — СУМ з Булавою Юнацтва

Жіноча Ланка та Батьківський Комітет при О. СУМ

Т-во к. Вояків УПА

ЕКЗЕКУТИВА МОНТРЕАЛЬСЬКОГО ВІДДІЛУ КУК

щиросердечно вітає

Всечесніших Отців, та всіх парохіян з цим

ВЕЛИЧНИМ ЮВІЛЕЄМ.

Низько клонимо голови перед тими, котрим не судила доля бути на цьому Ювілеї.

Бажаємо Вам усім якнайкращих успіхів на майбутнє:

Д-р Б. Волянський — голова **Ол. Ромас** — секретар

З нагоди 25-річчя Парохії Успення Божої Матері, щирий привіт і признання за зорганізування великої громади, за зберігання вікових українських церковних традицій — та побажання дальших найкращих успіхів у важливій і відповідальній церковно-громадській праці

від УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ОБ'ЄДНАННЯ

Філія Монтреаль

З правдивою пошаною —

За Управу Філії УНО

Е. Щепанюк — голова **М. Сукар** — секретар

Від Управи та всіх членів Українського Відділу ч. 183 ім. Гетьмана Івана Мазепи, Королівського Канадійського Легіону, вітаємо Отця пароха Івана Гаврилюка і Добродійку, Отця сотрудника і нашого капеляна Ярослава Гайдамовича, членів управи-комітету парохії, Жіноцтво, Молодь та всіх вірних з нагоди Ювілею 25-ліття парохії і бажаємо всім сили, витривалости та відданости дальше продовжувати і поширювати ту корисну народню працю, що парохія вже робить 25 років. Найбільші вороги корисної праці це байдужість та легковажність, що веде наш нарід до швидкого національного винародовлення, тому вся праця наша мусить виконуватися в українській мові та в національно-державницькому дусі, щоб зберегти себе в чужому морю. Цим ми найбільше прислужимось своєму народові, а служба народові це служба Богові.

За Управу і членство

Українського Відділу Королівського Канадійського Легіону:

Дмитро Спасик — голова **Микола Нагорняк** — секретар

З нагоди 25-літнього Ювілею основин Вашого Храму Заряд і члени Взаїмної Помочі, Відділів: 13-го і 19-го, щиросердечно Вам гратулюють за Ваші осяги та щиру посвяту при будові храму, Ваші щедрі жертви та бажають Вам дальших успіхів і розвитку для добра Церкви та Українського Народу.

Дирекція Взаїмної Помочі:

М. Гринишин — директор на Квебек

П. Яворський — голова 13-го відділу

В. Синовицький — голова 19-го відділу

СВІЙ ДО СВОГО — ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ ВЗАЇМНОЇ ПОМОЧІ

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ

пересилає

Українське Лікарське Товариство

Північної Америки

Відділ у Монтреалі

З нагоди 25-річчя Парохії Успення Божої Матері, твердині християнських чеснот, збереження українських вікових, прегарних церковних традицій, заборолові асиміляції і матеріяльного отупіння

щирий привіт і бажання

дальшого найкращого розвитку

пересилає

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА

5213 HUTCHISON ST. MONTREAL TEL.: 271-3372

З правдивою пошаною —

За Управу УНКС

М. Сукар — секретар

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ МОЛОДИХ МУЖЧИН

ОКУММ

пересилає щирі побажання з нагоди святкування

"Срібного Ювілею" Храму Успення Божої Матері

Світлішому Отцеві Протоєрею І. Гаврилюкові,

Всеч. Отцеві Я. Гайматовичеві,

Парохіяльному Зарядові і всій Громаді Парохії.

М. ДУЛЕПКА — голова Е. КРУК — секретар

З нагоди 25-ліття

ПАРОХІЇ УСПЕННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ

НА РОЗЕМОНТІ

ш л е м о

НАШ СЕРДЕЧНИЙ ПРИВІТ

ОТЦЯМ ДУШПАСТИРЯМ, ПАРОХІЯЛЬНОМУ ЗАРЯДОВІ,

ОРГАНІЗАЦІЯМ ТА ВСІМ ВІРНИМ

Н А Й К Р А Щ І П О Б А Ж А Н Н Я

ДАЛЬШИХ УСПІХІВ У БЛАГОРОДНІЙ ПРАЦІ.

СТИПЕНДІЙНИЙ КОМІТЕТ

ФУНДАЦІЇ ІМЕНИ ВПРЕП. О. Й. ЖАНА, ЧСВВ

Суддя В. Данчишин — предсідник Мец. І. Івасів — секретар

За благословенням Богородиці

та почином нашого Дорогого Владики Ізидора Борецького

ми парохіяни Церкви Успення Божої Матері вже 25 років втішаємось величавим храмом.

Нехай же буде слава нашій Небесній Покровительці, а всім священикам і тим, що трудяться для збереження нашої прадідівської віри, велика від Неї заплата.

ЛУКЖ

ПРИ ЦЕРКВІ УСПЕННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ

Анна Самсон — голова **С. Гірняк — секретар**

БАЖАЄМО ЯКНАЙКРАЩОГО ДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ НАШІЙ ЦЕРКВІ І ПАРОХІЇ ДЛЯ СЛАВИ БОЖОЇ І ДОБРА НАШОГО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

ХАЙ ВОНА РОЗВИНЕТЬСЯ В ТВЕРДИНЮ ДУХА НАШОГО ТУТ БУТТЯ.

Олена і Павло ТАРАЩУКИ

СЕРДЕЧНІ ПОБАЖАННЯ

пересилає

IRENE PHOTO STUDIO

I. WACHNIANYN

Tel. 524-5040

2677 Rouen Street Montreal

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

пересилає

JEAN GUILLET
B.A., LL.B., C.C.S.
NOTAIRE - NOTARY
Edifice - Banque Epargne
Building - City District Savings Bank
Masson — 7 Avenue
2933 Massin Rosemont, Montreal H1Y 1X5
Tels.: RA 9-6329 — RA 9-6320

СЕРДЕЧНІ ПОБАЖАННЯ

пересилає

Теодор Ф. Паркін

з Родиною

СЕРДЕЧНИЙ ПРИВІТ

з нагоди

СРІБНОГО ЮВІЛЕЮ

пересилає

WILLIAM H. J. TRETIAK, C.A.

Chartered Accountant — Comptable Agreé

6673 — 10th Ave. Montreal, Que. H1Y 2H8

Tel.: (514) 374-0401

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

пересилають

B. C. MOTORS INC.

Богдан Чумак з дружиною

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

з нагоди 25-ліття

Храму Успення Божої Матері

пересилає

IVANSKI

INSURANCE AGENCY

6789 — 44th Avenue Rosemont

Tel. 727-2400

ЩИРИЙ ПРИВІТ

пересилає

JOHN EWASEW, Q.C.

600 Dorchester Blvd. Wtst, 3rd Floor

Montreal, Que. H3B 1N5

Tel. 878-3651

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

COMPLIMENTS

OF

VICTORIA
Precision Works
Co. Ltd — Cie Ltee

MONTREAL, CANADA

WILLIAM STANIMIR — President

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

ПАРОХІЇ УСПЕННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ

на Роземонті

пересилає

JEAN LEFAIVRE
NOTAIRE
Tel. 376-1300
3433 Est, Rue Beaubien
Montreal, Que. H1X 1G3

ЩИРИЙ ПРИВІТ ТА ПОБАЖАННЯ

з нагоди

двадцяти-п'ятиліття оснування Парохії

Успення Божої Матері

на Роземонті

засилають

Д-р Нестор Н. Демянчук

з дружиною

ЩИРИЙ ПРИВІТ

пересилає

BELLECHASSE GROCERY

CHOICE MEATS, FRUITS & VEGETABLES

— Free Delivery —

BEER & PORTER

4346 Bellechasse St. E. — Montreal

Tel. 727-1150

Власник Борис ПАРФЕНЮК з Родиною

ЩИРИЙ ПРИВІТ

пересилає

JOE Service Station

TEXACO

AUTO ELECTRIQUE AUTO ELECTRIC

FREINS BRAKES

JOE RUZILO — prop.

2855 est, Belanger Tel. 725-5351

Montreal, P.Q. H1Y 1A8

ЩИРИЙ ПРИВІТ

пересилає

MYROSLAW RACKI

Notaire - Notary

3244 Beaubien Est Montrtal, Que.

Tel. 376-9600

ЩИРИЙ ПРИВІТ

пересилає

IGOR PRYSZLAK

NOTAIRE-NOTARY

FOREST & LACOSTE

3359 Décarie Blvd. Montreal H4A 3J6

Tel. 489-4931

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

пересилає

JOSEPH KOCISKO, C.I.B.

Vice-President

PRATTE-MORRISSETTE INC.

1, Place Ville Marie — MONTREAL, Quebec H3B 2A6

Tel. 875-6450

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

пересилає

L. & M. FUEL CO. LTD.

6490, 13th Avenue Montreal 408, Que.

Tel. 727-9760

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ та ГРАТУЛЯЦІЇ

з нагоди

СРІБНОГО ЮВІЛЕЮ

ПАРОХІЇ УСПЕННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ

на Роземонті

від

ALEXANDER ROPELESKI

&

SON

BAKERY

ПЕКАРНЯ

— Різного роду европейське печиво —

З НАГОДИ СРІБНОГО ЮВІЛЕЮ

ПАРОХІЇ УСПЕННЯ БОЖОЇ МАТЕРІ

на Роземонті

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

пересилає

WILTON ALUMINUM PRODUCTS

Windows — Doors — Frames — Repairs

W. HLADKY — Prop.

10620 Brunet Street — Montreal North — Tel. 325-1555

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ З НАГОДИ ЮВІЛЕЮ

пересилає

A B C PARCEL SERVICE

3891 St. Lawrence Blvd.

Tel. 844-9098

ПАЧКИ ДО ЕВРОПИ

Єдина фірма уповноважена до висилання пачок

безпосередньо з Монтреалю

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

пересилає

METALLIC INDUSTRIES LTD.

FERBLANTIERS COUVREURS

TINSMITHS ROOFERS

Tel. 727-7420 — 727-0654

5330, 12 E Ave., Rosemont—Montreal, 405, P.Q.

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

пересилає

QUINCAILLERIE BEAUBIEN

HARDWARE ENR.

3194 Beaubien E. **Tel. 727-0525**

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

пересилає

TAVERNE

L'ABREUVOIR INC.

6500 Decarie Blvd. Montreal, Que.

Pres. MAURICE PARKIN

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

пересилає

ALEXANDER BIEGA, Q.C.

Lawyer-Avocat

INSURANCE EXCHANGE BUILDING

276 St. James St. West — Suite 525

Tel. 842-1126

Montreal H2Y 1N3

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

з нагоди

СРІБНОГО ЮВІЛЕЮ

пересилає

Roman B. Karpishka

B.A., B.C.L., DIP. A.L.

3244 Beubien E. Montreal, Que.

Canada H1Y 1H7

AVOCAT — ATTORNEY

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ

пересилає

LICHACZ

LICENSED GROCER

6417 — 12th Avenue — Tel. 722-0826

Montrtal 408, Quebec

Le Comité organizateur du Jubilé paroissial désire remercier sincèrement tous ceux qui ont placé des annonces publicitaires dans ce livret-souvenir.

Leur support est grandement apprécié. Les Ukrainiens se doivent de montrer leur reconnaissance en fréquentant leurs établissements.

Le Comité organisateur

Le 16 *Novembre* 1975, *le Paroisse Catholique Ukrainienne Assomption de la Vierge Marie celebre sa vingt-cinquieme annee d'existence.*

A cette occasion, Alfred Dallaire Inc. tient a rendre hommage a tous les membres de la paroisse et espere raffermir les liens d'amitie unissant la Communaute Ukrainienne a la Communaute Quebecoise.

Nous souhaitons vivement que cette journee soit un grand succes.

P. E. Legare
President

Alfred Dallaire INC.
SALONS FUNÉRAIRES

БЛАГОСЛОВЕННА БУДЬ УКРАЇНО

Ти водила мене за руку ранною росою,
Пахучими ланами, босою ногою.
У колисці калини мене колисала
І про волю пісню тужливу співала.
Плід овоча любови дала Твоя рука жертвенна...
Україно моя, будь благословенна!

Тепер хоч доля кинула мене в чужину,
Я не перестану кохати Тебе до загину.
Хоч які будуть тверді мої шляхи в'юнкі,
Але віру в Твоє майбутнє не зломлять роки,
Бо Ти як зірка на небі всказуєш путь...
Україно моя. Благословенна будь!

Гей краю мій краю, сльозами пролитий,
Терпиш страшні муки, до хреста прибитий.
Твої сини в'януть мов без сонця квіти,
В тюрмах загибають Твої вірні діти.
Але нові кадри героїв вже прапори несуть...
Україно моя! Благословенна будь!

Ох серце не тріскай, май ще трохи силу,
Щоб я міг ще бачити вільну Україну милу,
Вільним духом віддихати і з Нею радіти,
Гей! Туга серце налягає, розриває грудь...
В золотих ланах пшениці рвати маку квіти.
Україно золота! Благословенна будь!

ЗА ОБРІЄМ

З думками моїми полечу на Вкраїну,
Через безмежний широкий світ,
Ластівкою полечу під рідну хатину,
Почорнілій стрісі принесу привіт.

По рідних полях піду ранньою росою,
Вітрами шумними — по горах високих,
А по ярах піду тихою водою.
Співом жайворонка — по нивах широких.

Місячним сяйвом я буду заглядати
Крізь віконця у кожну бідную хатину,
Де гіркі сльози — буду їх збирати
І ними підливати червону калину.

По сумних могилах піду піснею глухою,
Де з вечірним туманом, у тихій ночі,
Скарга і жаль пливе пекучою тугою,
І запитаюсь земленьки, хто це так плаче?

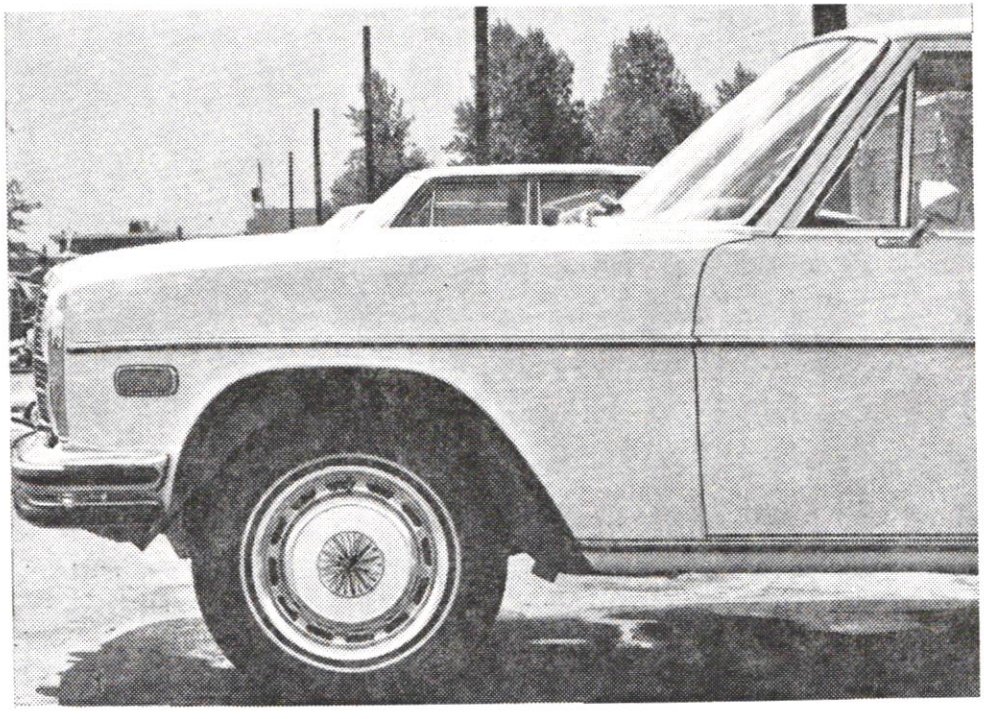
Петро Лихач

З нагоди святкування 25-літнього ювілею заснування парафії Успення Божої Матері на Розємонті, Т-во "Просвіта" ім. Т. Шевченка в Вердені пересилає найщиріші привіти і побажання добрих успіхів у дальшій праці на службі Святої Христової Церкви, на хвалу Бога та на добро цілого многострадального Українського Народу. Молимось з Вами за воскресення Української Католицької Церкви в Україні та суверенної Української Держави.

З глибокою пошаною і синівською любов'ю у Господі Ісусі:

За Товариство "Просвіти":

М. Бурий — голова **П. Лихач — секретар**

AUTO — LOAN

These days, a dependable car is no longer a luxury . . . it's a necessity. When your present car is falling apart at the seams, it's not only unreliable, it's rapidly becoming a danger to life and limb. That's when it's time to see the Manager at the City & District. Ask him about a low-cost, life-insured Auto-Loan. The payments are easy . . . custom-tailored to suit your budget. And the interest rate is reasonable. So, get rid of that rusted wreck. See us at the City & District. You'll be glad you did.

CITY & DISTRICT SAVINGS BANK

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ ПЕРЕСИЛАЄ

MAPLE LEAF SHOE

РОДИНА ШНУРІВСЬКИХ 365-2939

власники

MAPLE LEAF SHOE CO. LTD.

2070 Clark Street Montreal 129, Quebec

845-0278